

VII
C. 25054
g. 31

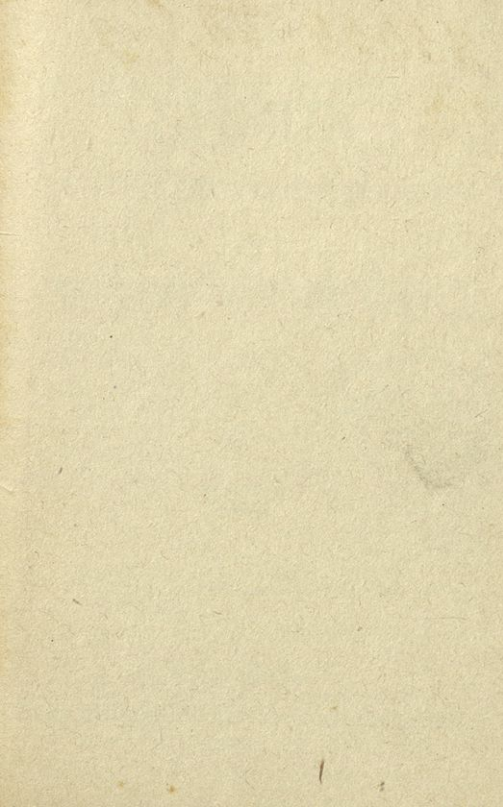
SPOMIN
pridnim učencem
ali
nauk o lepem vedenji šolske
mladine.

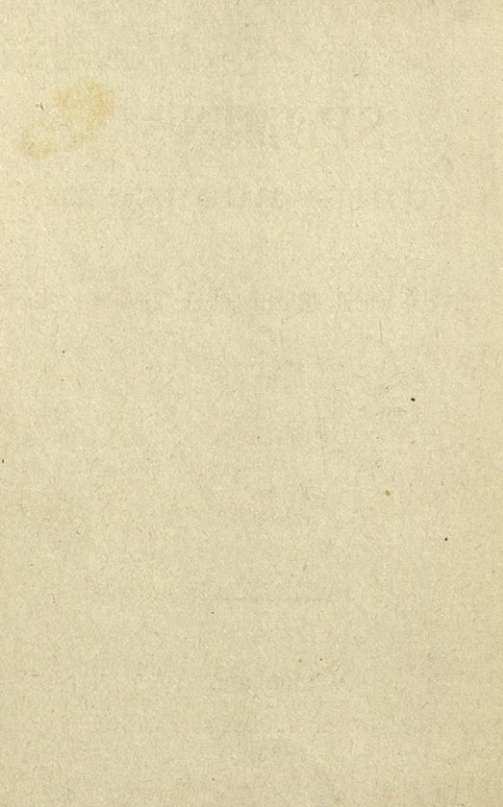
Spisal
J. S.,
katehet.

V Ljubljani.

Natisnili in založili J. Blasnikovi nasl.
1893.

35054, VII, C. 9

SPOMIN

pridnim učencem

ali

nauk o lepem vedenji šolske mladine.

Spisal

J. S.,
katehet.

V Ljubljani.

Natisnili in založili J. Blasnikovi nasledniki.
1893.

V cast Bozjo in slavo Marijino!

Ljubi otrok! v tej knjižici bereš poleg naukov o lepem vedenji šolske mladine, tudi primerne kratke vsakdanje pobožnosti in «angeljsko službo za mladenče» ali nauk, kako naj se k sv. maši streže.

Namen knjižici je zabranjevati nedostojno, nespodobno ter pohujšljivo vedenje mladine, podpirati pa ter gojiti lepo pošteno in spodbudno vedenje v cerkvi, v šoli in zunaj šole. — Otroci, radi toraj prebirajte tu zapisane nauke; pa tudi starši ter vzgojitelji jih rabite pri vzgoji mladine! Naj ti nauki, če tudi so mala zrnica, pripomorejo, da bodo otroci rastli, kakor v starosti, tako tudi v lepem in bogaboječem obnašanji ter v milosti in prijetnosti pri Bogu in pri ljudeh!

»Moj sin, nauke sprejemaj v mladosti, in našel boš modrost v starosti!«

(Modri Sirah.)

V Ljubljani, v praznik sv. Nikolaja 1893.

J. S.

Nr. 1932.

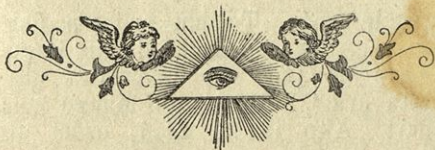
Imprimatur.

Ex officio episcopali.

Labaci, die 18. Julii 1893.

† **Jacobus**, m. p.
Princeps - Episcopus.

030048025

Priden šolarček.

Rednost.

Priden deček dela vse v pravem redu in o pravem času. Vse se godi o določeni uri in po gotovi vrsti. „Red podpira, nered razdira.“ Zato opominja modri Sirah: „Sin, prav obračaj čas in varuj se hudega.“

Kdaj vstajati.

Kadar zjutraj odbije določena ura, priden šolarček hitro vstane, ne da bi dalje poležkoval. Urno se vzdigne iz postelje, premaga se iz ljubezni do ljubega Zveličarja, kateri je tolikokrat zanj prečul v molitvi

je cele noči. To mu prijeten dar, katerega na vse zgodaj daruje Bogu. Dobro pa tudi vé, da „zorna ura, zlata ura.“ Zato ne želi mnogo časa spati. Ako je še mlad, osem ali devet let star, .zadostuje mu (razun bolezní) osem ali devet ur spanja. Zato mu je prav dosti, ako gre zvečer ob deveti uri k počitku ter zjutraj vstane ob petih ali saj ne veliko pozneje. Ako je pa že odraščén, (devet ali dvanajst let, ali še starejši), pa rad zapusti svoje ležišče že ob štirih ali saj ob petih zjutraj, če gre zvečer ob deveti uri k počitku. Iz postelje vstajaje se pokropi z blagoslovljeno vodo, naredivši ob enem sv. križ. Na to se urno napravi in umije.

Jutranja molitev.

Priden učenec pobožno moli svojo jutranjo molitev. Moli pa ali iz knjižice ali pa na pamet: Oče naš in Češčena Marija, Angelj Gospodov, molitev k Materi Božji, k Angelju varhu,

apostoljsko vero ali še kako drugo molitev ter sklene z dobrim namenom, kakoršnega obudi za vsa svoja opravila za celi dan. Celo jutranjo molitev moli kleče. Tako je prav, saj na dobro opravljeni jutranji molitvi je silno veliko ležeče.

„*Kakoršna molitev, tako življenje,*“ reče sv. Avguštin; rečemo pa tudi lahko: Kakoršna jutranja molitev, tak celi dan. Ako je namreč jutranja molitev dobro opravljena, je navadno srečen celi dan; ako pa je že jutranja molitev slaba, je navadno malo vreden ves dan.

„*Boga vsak čas hvali in prosi ga, da vodi tvoja pota,*“ je rekel stari Tobija svojemu sinu.

Kadar pride iz spalnice v družinsko sobo ali kjer ni posebne spalne sobe, predenj začne z drugimi govoriti ali opravljati svoja opravila pozdravi pričujoče lepo prijazno: „dobro jutro!“ ali s prelepim pozdravilom: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ Kadar je pripravljen zajuterk, sede k mizi in

opravi pobožno kratko molitev prej in slej.

Priprava za šolo.

Nato se pridno uči, ponavlja vestno, kar se je že prejšnji večer učil za to jutro. Skrbi, da so njegove šolske reči v redu. Črtalo ali svinčnik si obreže doma. Mali šolarček ne nosi noža seboj. Pri tablici ima gobo in ravnilo.

Kdaj v šolo iti.

Priden deček hodi v šolo o pravem času, ne prezgodaj in ne prepozno. Nikdar pa ne izostaja iz šole, ako ga ne ovira bolezen ali kaka posebna sila. V takem slučaju pa tudi skrbi, da ga stariši ali varuhi njegovi o pravem času zglasijo gospodu učitelju.

V šoli.

Kadar g. katehet ali g. učitelj stopi v šolo, priden učenec vstane mirno z drugimi učenci vred ter po-

zdravi: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!
 Odgovor: „Na veke! Amen.“ Molitev
 pred šolo in po šoli moli vselej prav
 pobožno s povzdignjenima rokama,
 kakor se uči pri krščanskem nauku.
 Med naukom je prav pazen in miren.
 Sedi po konci, drži se ravno in ne
 sključeno. Svojih nog ne preklada sem-
 tertje in ne ropota ž njimi, da ne moti
 pouka. Ako nima dela z rokama, drži
 ju lepo pred seboj na klopi. Krog sebe
 se ne obrača, po šoli se ne ozira.
 S svojimi tovariši se ne pogovarja,
 ne šepeta in ne dela nikakoršnega
 nepokoja. Če tudi se učitelj od
 učencev obrne ali za kaj časa iz
 šole gre, sedi priden učenec mirno
 na svojem prostoru, ne govori in ne
 razsaja, kakor poredni otroci tako
 radi delajo. Pri pouku mirno poslušá
 in pazi na vsako besedo svojega
 učitelja. Kadar ima kaj odgovoriti
 ali želi kaj vprašati, naznani to s
 povzdignjeno roko ali s prstom. Poslu-
 žuje se znamenj, kakoršna učitelj
 določi otrokom, da mirno in brez

motenja naznanjajo svoje želje. Kadar mora iti po opravku iz šolske sobe, hitro opravi ter se prav nič ne mudi na stranišči, temuč urno hiti nazaj v šolo. Povsod se varuje vsega, kar je nespodobnega in nepoštenega. Saj deček vé, „da Bog vse vidi in vse vé. da se greh nikjer delati ne smé...“ Kadar govori, govori jasno, določno in glasno. Kadar dela svojo nalogo, se ne ozira po družih zvezkih ali črtanicah in pisankah, da bi iz njih prepisaval; pa tudi svoje pisanke ne drži nalašč tako, da bi drugi od njega prepisovali. Kadar je vprašan, ne gleda v knjigo ter se ne ozira okrog, da bi mu drugi nastavljali knjige; pa tudi sam je drugim ne nastavlja. Ako ga med poukom drugi dečki kaj izprašujejo, jim ne odgovarja. Ako se kaj pregreši ter je posvarjen, spozna svojo napako, ne da bi se hlinil, izgovarjal ali celo lagal. Zato mu pa tudi učitelj rad kako kazen odpusti. „*Laž ima kratke noge*“ pravi pregovor. Kdor se zlaže,

kmalo se zve. „Laž je grd madež na človeku.“ „Zoper resnico nikar ne govori in sramuj se, ako si se neprevidoma zlagal. (Sirah.) „Lažnjive ustnice so Gospodu gnjusoba; vseč so mu pa, ki odkritosrčno ravnajo.“ Preg. 12, 22.

Priden deček se z veseljem uči krščanskega nauka. Zaveda se, da je krščanski nauk tisti nauk, katerega je učil ljubeznjivi Zveličar, ki je tolikanj ljubil otročiče. Na vsako vprašanje odgovarja prav točno in gladko. S posebnim veseljem se uči zgodb sv. pisma. Kako prijetno ga je poslušati, kadar pripoveduje zgodbe prvih starišev, egiptovskega Jožefa, Jezusove mladosti i. t. d. S posebnim veseljem se priden deček pripravlja in uči za sv. birmo, za prvo sv. spoved, za prvo sv. obhajilo. In tako je prav. Saj od priprave na sv. zakramente je le premnogokrat odvisna že časna sreča, zlasti pa večno zveličanje. Otrok moj, spominjaj se, kar govori sv. pismo: „Začetek in venec mo-

drosti je strah božji. Vir modrosti pa je beseda božja, in njena pota so zapovedi. Moj sin, nauke sprejemaj v mladosti in našel boš modrost v starosti. Prizadevaj si za modrost, kakor on, ki orje in seje, in kmalu boš okusil njega sadu.“ (Modri Sirah.)

Naloge iz računstva dela počasi in s premislekom, da ne napravi kakih pomot. Številke piše lepo, čedno in pravilno. Kadar konča, poskusi, je li prav narejena ali pa se je morebiti kje vrinila kaka napaka.

Vaje iz berila prebira glasno in jasno; zlogov ne izpušča, besed ne pogrkuje, ter pazi na besede, katere je povdarjati pri branji.

Pri lepopisju se ravna po pravilu: piši počasi in vadi se posameznih črk z neumorno marljivostjo. Tako je prav. Hitra pisava pride pozneje sama po sebi.

Pri govorniških vajah gleda, da so v pravi zvezi glavni stavek in podstavek; ostro pazi, da ni kje pismene napake. Kadar zapazi na-

pako, oskrbno jo popravi ter si dobro zapomni pravo pisavo. Tako ravnaje moder deček v kratkem času veselo napreduje v krščanskem nauku, v branji, v pisanji, računstvu in družih predmetih.

Tudi pri družih učnih tvarinah se ravna strogo po navodilu svojega učitelja. S pridnostjo kmalo prekosi svoje součence. Uči se pridno v mladosti prav po reku: „*Jablane, hruške in druge cepé, cepi v mladosti za stare zobe.*“ (Vodnik.)

Kadar je kdo kaznovan, se pridni šolarček ne posmehuje in se ne veseli, ampak je tega žalosten. Tožiti ne mara, ni prijatelj tožb. Po krivem nikdar ne toži. „*Kriva priča ne bo brez kazni, in kdor govori laži, ne bo ubežal.*“ Preg. 19, 5. Kadar pa drugi otroci vedoma in nalašč ter kljub vsemu opominjevanju kaj hudega delajo ali prelomljujejo šolske postave, takrat jih pa tudi pаметen in moder učenec naznani

gospodu učeniku, zakaj kdor molči k grehu, kriv je ptujega greha.

Pri igranji.

Na igrišči je deček vesel in si rad igra. Osornih in nepristojnih, ali celo nespodobnih iger ne igra, grešnih besed ne izgovarja, tudi svetih imen ne vpleta med igrače. *„Imena Božjega ne imej vedno v ustih in tudi imen svetnikov ne vpletaj v svoje govorjenje.“* (Sirah). Nikoli ne trpi, da bi kdo govoril nespodobne besede. Sv. pismo svari: *„Zagradi s trnjem svoja ušesa, hudobnega jezika nikar ne poslušaj.“* (Sirah). Kadar kaj grešnega vidi ali sliši, vselej se z nevoljo proč obrne in dotičnega ostro posvari; ako ne vboga, pove gospodu katehetu ali učitelju, ali starišem. Nikdar pa drugim ne pripoveduje, da s takim govorjenjem koga ne pohujša. Tudi tu veljajo besede pregovorov: *„Ako si kaj slišal zoper svojega bližnjega,*

umrje naj s teboj; in prepričan bodi, da ne boš razpočil radi tega." (Pregov.) Pameten učenec se tudi ne da drugim na ramenih nositi, nikoli pa se ne da nositi za roke in noge; kadar ga drugi učenci popadejo, ne trga se sem in tje, da se mu obleka ne raztrga. Sploh varuje pri igrah obleko, da mati nimajo nepotrebnega šivanja. Igrá pa se na očitnem igrišči, ne za zidom, v kotu ali za mejo; tudi ne polega na igrišči po tleh, kakor se prerado godi zlasti o poletnem času. Ravna se po pravilu: dečki si igrajo z dečki, deklice z deklicami, to pa po vsi pravici, ker dečki imajo svoje navade pri igračah, deklice svoje; pa tudi ni lepo, da bi se dečki mešali med deklice, ali da bi deklice dečke motile pri njihovih igrah. Priden šolarček tudi ne nosi pri igri v roki palice ali biča, kar moder učitelj tudi vselej prepoveduje. Povsodi se varuje greha, kakor nas opominja modri Sirah: „*Sin, beži pred grehi, kakor pred kačo!*“

Iz šole.

Po dokončani šoli gre pameten deček naravnost domu. Ne vpije in ne razsaja, kakor poredni otroci, ampak gre mirno in vesel svojo pot naprej. Drugih učencev ne draži; ne pobija jih z roko s tako imenovano „ta zadnjo.“ Tudi to navado mora učitelj otrokom prepovedavati, ker je večkrat uzrok jeze, krega in prepirov pri otrocih. Sv. pismo pravi: „*Imej mir z vsemi!*“

Doma.

Doma je priden učenec do svojih starišev ves ljubeznjiv in prijazen. Ljubi jih, vboga jih na prvo besedo, hvaležen jim je za vse, kar mu storijo; nikoli jih ne žali. Pomaga jim v dušnih in telesnih potrebah, kjer le more. Ravna se po reku sv. pisma: „*Otroci, poslušajte očetova povelja in ne žalite ga v njegovem življenji. Očetov blagoslov otrokom hiše vtrjuje,*

materna kletev pa jih do tal podira“ (Sirah). O prostem času pomaga materi ali očetu pri delu. Tako tudi doma mnogo koristi. Rad dela, zato ga imajo pa tudi stariši radi. Včasih mu mati privolijo, da sme nekoliko delj časa, n. pr. eno uro poigrati. Priden učenec je zmiraj marljiv, kakor mravlja; nikdar ni brez dela. K pridnosti opominja tudi modri Salomon, ko pravi: „*Pojdi k mravlji, lenuh, in ogleduj njene pota ter se uči modrosti!*“

Pri učenju.

Priden učenec ima tudi vsaki dan določeno uro, o kateri se začne učiti in pripravljati za šolo ter izdelovati domače naloge. Tako se uči zjutraj pred šolo, dopoludne pred kosilom, popoldne pred šolo, na večer do večerje ali včasih še po večerji. Najprej se uči krščanskega nauka in zgodeb sv. pisma. Nauči se pa vseh vprašanj temeljito in natanko,

dobro vedoč, da se božja beseda ne sme samovoljno spreminjati z izpuščenjem ali dostavljanjem povoljnih besedij. Za vsako uro prebere nekaj vprašanj naprej, da potem bolje vé, na katere besede mu je v šoli pri razlagi posebno paziti, da bo prav razumel dotično resnico in si jo dobro zapomnil. — Potem pa si spisuje naloge, katere je treba v šoli pisati na tablo ali v pisanko. Naposled se vadi brati. Bere pa glasno, razločno ter dobro pazi, katero besedo mu je treba poudarjati bolj in katero manj. Berilo prebira, po petkrat ali šestkrat. Kadar ima še kaj časa, se vadi v pisanji ali risanji in drugih predmetih. Tacemu pridnemu učencu se pač ni bati, kar tolikokrat zadene poredne in lene dečke namreč: „*Lenega čaka strgan rokav, palica beraška, prazen bokav.*“ Za kratkočasje in igre priden učenec obrača le malo časa in še tega ne brez dovoljenja svojih starišev. Nikoli ne gre zvečer k počitku, če se

ni že prej dokaj dobro priučil naloge za prihodnji dan. Zjutraj navadno le ponavlja, kar se je učil prešnji večer. Tako si je svest da bo tudi v šoli dobro znal: „*Uči se v mladosti, da boš kaj znal v starosti!*“ to mu je vedno pred očmi.

Pri jedi.

Pred jedjo in po jedi priden deček vselej pobožno, razločno in glasno moli. Kako lepo je videti, ko priden šolarček opoludne in zvečer, pred kosilom in po kosilu, pred večerjo in po večerji lepo naprej moli, drugi pa zbrano za njim. Kako spodbudno je to za vsacega kristjana! Pri jedi se zadrži dostojno. Ne hiti preveč, jedi ne pogoltnuje, iz žlice ne sreba; levo roko drži na mizi. Okoli se ne ozira ter ne opazuje radovedno, kaj si drugi jemljejo na krožnike svoje. Kadar bi česa rad imel, naznani svojo željo s prijazno besedo „*prosim.*“ Kadar jedi vzame, ali ponujene jedi

ne mara ali je že dovolj ima, reče priljudno: „zahvalim.“ Nikdar pa osorno ne odgovarja: „nečem“ ali „tega nečem jesti.“ Dobro ve, da tako govoriti, je grdo. Jedil ne jemlje preveč ter jih vživa le toliko, kolikor jih potrebuje. Pri mizi ter pri jedi govori le takrat, kadar je vprašan. Ravna se po reku v bukvah pregovorov: *„Veliko govoriti, ni brez greha. Kdor varuje svoje usta in svoj jezik, ta varuje svojo dušo.“*

V cerkvi.

Posebno pa pridnega dečka veseli, kadar sme iti v cerkev. Če mu je le mogoče, gre vsaki dan k sveti maši. Tudi se rad uči latinskih molitvic, da potem zamore streči pri sv. maši. Kako lepo, pa tudi kolika čast je streči pri sv. maši! Angeljsko delo je to. Pri sv. maši so po besedah sv. Janeza krizostoma našim očem nevedoma angelji v veliki pobožnosti zbrani krog altarja, vidoma pa strežnik opravlja njihovo službo. Zato so si

celo imenitni vladarji sveta v čast šteli kadarkoli so mogli streči pri sv. maši, n. pr. sv. Štefan, kralj ogrski, Karol Veliki, rimski cesar, sv. Ludovik IX., kralj francoski, sv. Venceslaj, kralj češki i. dr. Tudi naš deček je ves vesel, da sme iti z mašnikom k altarju. Obnaša pa se pri altarji v resnici pobožno, da ga je lepo in veselo gledati, ne pa tako, kakor nekteri poredneži, kateri s svojim vedenjem pri altarji hudo žalijo Boga in ljudi motijo v njihovi pobožnosti. To je žalostno. Naš deček ne posnema tacih.

Kadar gredo vsi šolarčki skupaj v cerkev, gre priden deček vselej v svojem paru; tudi se med potjo ne razgovarja. Roke drži prosto viseče ob životu, nikoli pa jih ne drži skritih v žepu. Najraje se drži modrih in pametnih tovarišev. Tako je prav. Zato reče sv. pismo: „*Kdor hodi z modrimi bo moder. Kdor je prijatelj z nespametneži, ta bo njim enak.*“

V cerkev stopivši se pokropi z blagoslovljeno vodo, poklekne z des-

nim kolenom do tal, ter gre na svoj prostor. Kadar gre mimo srede cerkve, poklekne z desnim kolenom do tal, če je v tabernakeljnu shranjeno presv. Rešnje Telo; kjer pa ni presv. Rešnjega Telesa v oltarji, se pa sredi cerkve le nekoliko prikloni z gornjim životom glavnemu altarju. Kadar mu je privoljeno sestiti v klop, pripogne se z desnim kolenom do tal preden sede v klop; ravno tako stori tudi, kadar stopi iz klopi. Obnaša se spodobno in pobožno, ker vé, da „cerkev ni družega, kakor hiša božja in vrata nebeška.“

Pri sv. maši.

Pri sveti maši kleči vsaj od „Sanctus-a“ do končanega zauživanja. Moli pa z veliko pobožnostjo in spodobnostjo ali iz knjižice mašne molitve, ali pa ima v rokah molek ter moli zbrano sv. rožni venec. Brez mašnih bukvic ali brez molek ne hodi v cerkev. Pri sv. maši je

pazen posebno na štiri poglavitne dele sv. maše.

Pri evangeliji vstane, ako prej sedi ali kleči, se pokriža na čelu, na ustnicah in na prsih ter moli: „O Bog, daj mi milost, da bom resnice sv. evangelija, katere slišim oznanovati, živo veroval, nikoli se jih sramoval, temuč srčno jih spoznaval, z besedo očitno jih pričal ter v svojem srcu jih ohranil.“

Pri darovanji se sklone z mašnikovimi molitvami in željami ter moli: „O sveti Oče, vsegomočni večni Bog, z mašnikom vred ti tudi jaz ubogi grešnik darujem kruh in vino, katero se bo spremenilo v Jezusovo presv. Rešnje Telo in Kri. Darujem ti ga zá-se, za vse pričujoče in za vse verne kristjane žive in mrtve, naj bo meni in njim v večno življenje. Darujem ti pa tudi samega sebe, svoje dela in opravila, svoje veselje in svoje trpljenje. Tebi hočem služiti, ter vse tako delati in opraviti, kakor je tebi prijetno

in dopadljivo. O, Gospod, naj ti bom prijeten dar zdaj in vselej!“

Pri povzdigovanji se živo zamisli v Jezusovo bridko trpljenje na križi. V veliki pobožnosti kleči na svojih kolenih, globoko se prikloni, pokriža se, trikrat počasi udari na svoje prsi ter pri povzdigovanji sv. Hostije moli: „O Jezus, v tebe verujem, v tebe upam, Jezus, tebe ljubim čez vse,“ ali pa reče: „Pre-sveto in božje Rešnje Telo naj večno češčeno in hvaljeno bo!“ Na to moli s priklonjeno glavo in s sklenjenima rokama v tihi pobožnosti. — Pri povzdigovanji presv. Rešnje Krvi se zopet pokriža ter trikrat na prsi udari rekoč: „Bodi počeščena, pre-sveta Rešnja Kri, ki si tekla za moje in za grehe celega sveta, očisti in posveti me!“ ali pa pravi: „O Jezus, tebi živim; O Jezus, tebi umrjem; O Jezus, tvoj sem živ in mrtev!“

Trenutki po povzdigovanji so pridnemu dečku prav posebno dragi

in sveti, zato moli prav presrčno in pobožno ter kleči, če mu je le mogoče, celi čas, dokler je Jezus na altarji. Daruje se ljubemu Jezuščeku, kateri je na altarji pričujoč ter mu obljubi, da bo zmeraj prav pameten, priden in pobožen, da se bo varoval greha in ogibal hudobnih tovarišev, ter moli za stariše in učitelje, za svoje brate in sestre, dobrotnike in znance, za vse žive in mrtve.

Pri mašnikovem sv. obhajilu, kadar zasliši pozvončekati, se trikrat počasi udari na prsi rekoč: „Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, pa reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša!“ Na to opravi duhovno obhajilo, obudi namreč prav goreče želje po ljubem Jezusu, proseč ga, naj pride k njemu s svojo milostjo; prosi ga pa tudi milosti, da bi postajal vedno boljši in pobožniši ter ga kmalo tudi resnično prijeti zamogel v presv. Zakramentu.

Pri mašnikovem blagoslovu poklekne in se pokriža, rekoč: „Bla-

goslovi me, presveta Trojica: † Bog Oče † Sin in † sveti Duh. Amen.

Tudi pri zadnjem evangeliju vstane in se pokriža na čelu, na ustnicah in na prsih. Rad pa še na kratko milega Jezuščka poprosi rekoč: „Jezus, bodi v mojih mislih; Jezus, bodi v mojih besedah; Jezus, bodi v mojem srcu in pri vseh mojih delih in opraviilih! Amen.

Obnašanje v cerkvi sploh.

Kadar mašnik deli blagoslov s presvetim Rešnjim Telesom, priden šolarček že vselej pobožno kleči, naredi križ, se z životom prikloni in trikrat na prsi udari rekoč: „Presveto in božje Rešnje Telo, naj večno češčeno in hvaljeno bo!“ ali pa pravi: „O Jezus, bodi mi milostljiv! Jezus, usmili se me! Jezus, odpusti mi moje grehe! Amen.“

Kadar je presveto Rešnje Telo na altariji izpostavljeno, kakor pri sv. maši pred izpostav-

ljenem presv. Rešnjem Telesom, pri popoldanskih litanijah, pri štirideseturni pobožnosti i. t. d., takrat priden šolarček vselej, kadar pride v cerkev in predenj gre iz cerkve, poklekne na obe kolena, se z glavo globoko prikloni, potem šele vstane in nadaljuje svojo pot spodobno in mirno.

V cerkvi se blagi deček ne ozira okrog sebe, tudi si ne ogleduje obleke. Nikdar pa se ne spozabi tako hudo, da bi se v cerkvi celo smejal, pogovarjal ali se sicer nemirno in neredno obnašal. Tacega poredneža Bog sam obsodi, rekoč: „*Preklet, kdor Gospodovo delo nezvesto opravlja*“ (Jer. 48, 10.) Zato Gospod Bog sam opominja: „*Spoštujte moje svetišče. Jaz sem Gospod!*“ (III. Moz. 26, 2.) Pri skupni molitvi v cerkvi moli glasno in pobožno. Vselej se priuči molitvic, katere je treba z drugimi vred skupaj moliti, da jih prav moli ali odgovarja, n. pr. pri litanijah i. t. d. Kadar poje cela cerkev, kar je posebno lepo, tudi priden šolarček rad in z veseljem

poje. Po Avstrijanskem, Moravskem, Českem, Nemškem in drugod po širnem svetu, pri očitni službi božji kar cela občina naudušeno prepeva svete pesni; mnogokrat pa glasno moli mlado in staro, imenitni in priprosti spremenoma sveti rožni venec, katerega ena polovica zbrane množice začenja, druga pa nadaljuje in končava. Taka pobožnost je pač lepa in spodbudna ter vredna, da jo tudi pri nas posnemamo. Molitve in pesni si deček že pred svetim opravilom pregleda, da jih z družimi vred vselej tudi pričeti zamore o pravem času.

Ob nedeljah in zapovedanih praznikih.

Razun boleznim ali kacega nepričakovanega imenitnega zadržka gre priden šolarček vsako nedeljo in vsak zapovedan praznik k sv. maši, pa tudi k pridigi. Dobro namreč vé, da tisti stori velik greh.

kateri take dni iz lenobe ter zanikrnosti ne gre k službi božji. Tako govori ljubi Bog v svoji zapovedi, in sv. cerkev nam to pojasni v svojih cerkvenih zapovedih. Priden deček pa res tudi prav z veseljem gre v cerkev ob nedeljah in praznikih; še celo sam poprosi stariše, naj ga pustijo v cerkev, ako bi namreč stariši sami opustili na to ga opomniti. Posebno pozornost obrača tudi na pridige. Pridigo posluša kaj rad in pazljivo; pa jo tudi doma ali v šoli, kadar je vprašan, kaj ra l ponovi, česar so katehet in stariši prav zelo veseli. Pa tudi svojim bratom in tovarišem jo rad pripoveduje ter tako posnema sv. Alojzija in sv. Janeza Perbovarja, ki sta svojim malim tovarišem rada pridige pripovedovala z vso vnemo.

Po kosilu ali obedu priden šolarček rad prebira domačim evangelij in razlago iz knjige imenovane: „Razlaganje nedeljskih in prazniških evangeljev.“

Kadar ga ne zadržuje bolezen ali kak drug imeniten uzrok, gre vselej tudi k popoldanski službi božji. Z vso pazljivostjo poslušá kršćanski nauk ali pridigo raz lece, prav spodbudno in pobožno se zadrži pri celem svetem opravilu. Po dokončani službi božji ob nedeljah in praznikih, ali pa tudi ob družih prostih dneh, kadar nima šole in se je za šolo že naučil, rad ostane ali pride še nalašč v cerkev nazaj, da ljubeza Jezušćeka še posebej počasti ter se prav živo priporoči ljubi Materi božji. Tu moli rožnivenec, ali pa moli iz knjižice v angeljski pobožnosti pred presv. Rešnjim Telesom ali pred podobo Marijino, ali pa se v sveti tihoti pomika od postaje do postaje križevega pota ter moli iz knjižice molitve, ki so zložene nalašč za križev pot. O, kako lepo je gledati tacega šolarćka v njegovi pobožnosti! Zdi se ćloveku, kakor bi videl pred seboj angelja, družega Alojzija. Res, stariši morajo biti

veseli tacega dečka, učitelji so lahko ponosni nanj. O, ko bi se šolarčki današnji dan po tem ravnali, kmalu bi bil ves svet predrugačen!

Po službi božji.

Po opravljeni pobožnosti se deček rad pridruži svojim domačim. Veseli se v družbi svojih starišev, bratcev in sestic. Tudi se kako uro rad poigra, ako mu stariši dovolijo, saj ob nedeljah se tako ne spodobi dolgo časa igrati. Posebno pa dopoludne ob nedeljah in praznikih že celo ni čas za igre. Ob nedeljah in praznikih zvečer, pa tudi druge dni, kadar mu dopušča čas, rad bere drugim svete bukve n. pr. „Življenje svetnikov,“ „Hoja za Kristusom,“ „Zlata jabelka,“ „Življenje Jezusa in Marije in sv. Jožefa,“ o „presv. Rešnjem Telesu“ i. t. d. ali pa podučljive pripovedi iz knjižice, katero so mu posodili gospod župnik, katehet ali učitelj. Stariši in bratje

ga radi poslušajo. Tak večer jim je kratek in prijeten. Dobri stariši z veseljem puste, da jim otroci večkrat kaj berô, ker vedô, da to je prav zanje in za njih otročiče. Jezus pravi: „*Iščite v pismu, in vedite, da v njem imate večno življenje; in pismo je, katero priča o meni.*“

Zvečer.

Pri večerji mu je zopet poglavitna skrb, da opravi molitev pred jedjo in po jedi. Pri večerji je še bolj zmiren in manj vžije, kakor opoludne, ker se s preobloženim želodcem ne da dobro spati, pa tudi ni zdravo.

Nikoli pa ne pozabi po večerji, predenj gre spat, večerne molitve. O kako je lepo, kjer po večerji oče in mati z otroci ter celo svojo družino za večerno molitev skupaj molijo sv. rožni venec. Jezus pravi: „*Kjer sta dva ali trije v mojem imenu zbrani, sem jaz med njimi.*“

Jako ljubeznjivo pa je gotovo, ako šolarček sam poklekne, druge k molitvi povabi ter sam mesto očeta ali matere glasno moli rožni venec. Tacih otrok morajo stariši le veseliti biti. Tak otrok je velika sreča za celo družino in hišo. Po rožnem vencu, katerega priden šolarček brez posebne sile nikdar ne opusti, pa moli navadne večerne molitve kleče pred podobo Matere božje. Ko se pobožno pokriža, moli „Oče naš in Češčena Marija, Angelj Gospodov, različne molitve k Materi božji, k angelju varhu, k svojemu patronu itd.“ Dober otrok na večer ne pozabi moliti tudi za svoje stariše, učenike in dobrotnike; moli tudi za sv. Očeta papeža, za škofa in duhovne pastirje, pa tudi ubogih duš v vicah nikoli ne pozabi. Tudi si pri večerni molitvi izprašuje vest, kako je živel čez dan, ali ni morebiti kje žalil Boga. Na to prosi ljubega Boga odpuščanja, obljubi trdno, da hoče drugi dan ter celo svoje življenje varovati

se greha; zato obudi zdaj prav srčno popolno kesanje, kakor se je učil v krščanskem nauku. Vse to opravi kleče pred podobo Jezusovo ali Matere božje. Po večerni molitvi je tih in molčeč; ne govori, ne vpije, se ne prepira, kakor delajo poredni otroci. Pokropi se z blagoslovljeno vodo ter naredi križ na čelu, ustnicah in na prsih; nekteri deček pokropi pa tudi posteljo z blagoslovljeno vodo. Moči hudobnega duha namreč bežijo pred blagoslovljeno vodo. Potem se urno razpravi, lepo odloživši svojo zgornjo obleko, vleže se v svetih mislih na Jezusa, Marijo in angelja varha, ter zaspi s sklenjenima rokama čez prsi ali pa celo z rožnim vencem v roki. Kadar se po noči prebudi, spomni se precej, da ljubi Jezus ne spi, da gleda nanj; spomni se, da njegov angelj varh čuje pri njem. Tako priden šolarček prespi noč v strahu božjem in jo posveti Bogu. Tako namreč nam veli sv. pismo: „*Pri vseh svojih delih*

zvesto poslušaj svojo vest, zakaj to se pravi živeti po božjih zapovedih. Pri vseh svojih delih se spominjaj poslednih reči in vekomaj ne boš grešil." (Sirah.)

V težavah.

Kadar Bog pridnemu dečku pošlje trpljenje, bolezen, revščino ter druge nadloge in težave, ne mrmra zoper božjo previdnost, ne tarna in ni maloupen, temuč vdan v voljo božjo moli z potrpežljivim Jobom: „*Gospod je dal, Gospod je vzel, božje ime bodi počeščeno!*“ Spominja se besedij modrega: „*Ponižuj svoje srce, in nosi, kar ti Bog naklada; zakaj v ognji se skuža zlato in srebro, ljubčeki božji pa v peči poniževanja.*“ (Sirah.)

V ptujini.

Kadar je deček v družbi z drugimi ljudmi, ravna se po navodilu, kakoršno so v šoli povedali gospod učitelj. Ravna se, kakor tirja do-

stojnost in olika; nič neotesanega in odurnega ni videti na njem.

Kadar ima v kaki drugi hiši kaj opraviti, naj si že bode da ga stariši, gospod učitelj ali sploh njegovi predniki kam pošljejo, pazi, da se povsod dostojno obnaša. Po obrazu je lepo umit, lase ima počesane, ne da bi si jih nečimerno lišpal; saj nečimernost je grda napaka; obleko si čedno osnaži, predno gre od doma. Predno stopi v tujo sobo, potrka na vrata, gredoč se odkrije in kadar sliši odgovor „notri“, stopi v sobo, vrata mirno za seboj zapre, pozdravi po krščansko: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ To pozdravilo je najlepše. Lahko pa tudi reče: „Dobro jutro“ ali „dober dan,“ „dober večer“, kar je zlasti pri gospodi zelo v navadi. Vendar krščanski pozdrav se kristjanu, veliko bolj pristuje, kakor novošegno pozdravljenje; zlasti pa se malemu šolarčku dokaj bolj prilaga: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ odgovor: „Na veke Amen“, kakor vsa

druga pozdravljanja. To je naravnost opomnil pri učiteljski konferenciji v L na Češkem c. kr. okrajni glavar, ko je prišel nadzorovat šolo. Rekel je, da se s takim krščanskim pozdravilom pred šolo in po šoli in zunaj šole pri otroku goji sveto spoštovanje ne le do Boga in božjih reči, temuč tudi do učiteljev in viših, bolj kakor z navadnim pozdravom „dober dan“, s čimur se znajo odraščeni med seboj pozdravljati. Ni pa pristojno, da bi se otrok s tacim pozdravljanjem tako rekoč v eno vrsto prišteval z odrašenimi ali vikšimi. Priden šolarček ima toraj prav, da povsod najraje pozdravlja, tudi kadar v sobo stopi: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ - - Potem opravi vestno, kar mu je bilo naročeno. Govori glasno in razločno, ne da bi ravno vpil. Drži se lepo po konci, roke mu neprisiljeno vise ob životu, oko je bistro ter zré kviško tistemu v oko, s komur govori. Kadar opravi naročilo, se ravno tako lepo poslovi, kakor je

prišel v sobo: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ pri viših se še prikloni z glavo in zgornim životom, duhovnim pa tudi roko poljubi ter mirno odide.

Gredé mimo cerkve ali znamenja.

Kadar gre priden deček mimo cerkve, kjer se hrani presv. Rešnje Telo, se spomni svojega ljubeznjivega Zveličarja v presv. Zakramentu, se pokriža ali pa vsaj pobožno odkrije ter reče: „Presveto in božje Rešnje Telo, naj večno češčeno in hvaljeno bo!“ Ako je cerkev odprta, priden šolarček tudi rad za trenutek notri stopi, da milega Jezuščka pozdravi in počasti.

Kadar gre mimo pokopališča, se spomni vbozih vernih duš v vicah, odkrije se ter jim vošči „večni mir in pokoj.“ Po mnogih krajih pa imajo to lepo navado, da gredé mimo pokopališča molijo za duše v vicah Oče naš in Češčeno Marijo s pristavkom: „Gospod jim daj večni mir

in pokoj in večna luč naj jim sveti! Amen.“ To lepo navado tudi priden deček rad posnema, če le more.

Gredé mimo križa se spomni bridkega trpljenja in grenke smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa, pobožno vzame pokrivalo z glave ter reče: „O, mili Jezus na križu, usmili se mene!“ ali: „Moj Jezus usmiljenje!“ ali: „Molimo te, o Kriste, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.“

Tako stori tudi, kadar gre mimo posameznih postaj križevega pota kje na prostem ob cesti. Kadar pride k znamenji Matere božje, počasti jo z odkrito glavo rekoč: „Sveta Marija, prosi za me!“ ali tudi: „Češčena Marija, varuj me!“ i. t. d.

Kadar sreča procesijo, odkrije se precej pri prvem križu, pri katerem se procesija začne, in ostane odkrit, dokler procesija gre mimo. Tako tirja namreč že tudi vnanja olika. Kadar pa sreča mašnika s presv. Rešnjim Telesom, n. pr. ko

gre bolnike obhajati ali pri procesiji o Veliki noči ali o sv. Rešnjem Telesu, takrat pa poklekne na obe kolena pred Najsvetejšim ter ostane na kolenih, dokler mašnik s presv. Rešnjim Telesom dalje ne odide. Tu veljajo besede Jezusove: „Kdor bo mene spoznal pred ljudmi, ga bom tudi jaz spoznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih. Kdor pa mene zataji pred ljudmi, tega bom tudi jaz zatajil pred svojim Očetom, ki je v nebesih.“ Mat. 10, 32.

Ob zvonjenji.

Kadar zjutraj, opoludne in zvečer zvoni, se priden deček vselej odkrije, pokriža ter moli pobožno: „Angelj Gospodov!“ Kadar pa je tako daleč od cerkve, da zvonjenja ne sliši, pa moli: „Angelj Gospodov“ ob enem z molitvijo pred jedjo ali po jedi. Kadar zasliši mrtvaški zvon, naznanjajoč uro ločitve kake duše, odkrije se in moli za tisto dušo Oče naš

in Češčena Marija s pristavkom :
 „Gospod ji daj večni mir in pokoj
 in večna luč naj ji sveti! Naj v
 miru počiva! Amen.“

Do družih ljudi.

Kadar priden deček po poti gredé koga sreča, prijazno ga pozdravi :
 „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ Nekteri pravi „dobro jutro“ ali „dober dan“, priden deček pa vé, da je prvo pozdravilo lepše in svetejše, zato se ga tudi drži. Kadar sreča učitelja, se spoštljivo odkrije, duhovnom pa poljubi še roko. Tako delajo pridni otroci tudi po večih mestih avstrijskih in nemških, kar se jim posebno lepo poda.

Kadar naš šolarček s kom gre, hodi sam zmeraj na levi strani; če je več oseb, gre imenitniša oseba vselej v sredi, šolarček pa ostane zmiraj na levi.

Do starih in slabotnih je priden deček vedno prijazen in postrežljiv;

nikoli pa jih ne zaničuje, nikdar se jim ne posmehuje, kakor semtertje delajo hudobni dečki, kar je silno grdo. Bog tacega prav hudo kaznuje. Hudobnih štirideset dečkov, kateri so zaničevali starega, plešastega preroka Elizeja in se mu rogali, raztrgala sta dva medveda. Zato sviri modri Sirah: „*Ne zaničuj človeka v njegovi starosti; zakaj tudi iz med nas se nekteri starajo!*“

Do revežev in ubožcev je priden deček ljubeznjiv in usmiljen. Veseli ga, če jim zamore z dovoljenjem starišev kaj vbogajme dati. Posebno ga v srce boli revščina součencev, ki nimajo niti živeža, niti potrebščin za šolo, ki celo dostojnih oblačil nimajo. Zato večkrat doma stariše poprosi, da bi smel svojim ubožnim pridnim tovarišem v šoli kaj pomagati za živež ali za šolske potrebe, ali pa jim celo pripomoči, da si napravijo potrebno obleko. Včasih jim pa z dovoljenjem starišev celo podari svojo že ponošeno ali zavrženo obleko. O,

kako so mu taki ubožčki, součenci hvaležni! Hvaležnost jim igra kar iz oči. Nikoli ne bodo pozabili svojega malega dobrotnika — součenca. Naš deček pa to prav rad stori, dobro vedoč, da to, kar da revežu, je ravno toliko vredno, kakor bi dal samemu Jezuščeku, od kterega ho tudi zaslužen plačilo prijel. Že modri Salomon je rekel: „*Usmiljenje skazovati in prav delati Gospodu bolj dopade, kakor klavne daritve.*“ — „*Kdor se ubogega usmili, na obresti posodi Gospodu; on mu bo povrnil.*“
 Modr.

Do živali.

Tudi do uboge živali je priden deček usmiljen. Po zimi, ko sneg pokriva široko zemljo, rad odbere kak prostorček, odmeče sneg in položi tje drobtinice ali druge ostanke jedij za lačne ptičke. Gnjezdov ne išče, jih nikdar ne razdira in ne jemlje. Težko mu dé, kadar vidi, da kdo neusmiljeno

in brez potrebe tepe konja ali vola, ali sploh trpinči ali grdo dela s kako živalijo. „Pravični tudi za svojo živino skrbi, krivični pa je neusmiljen. Modr.

Vnanja ponaša dečka.

Kadar je deček vprašan, odgovarja vselej glasno in razločno, ne da bi se bal ali sramoval; nevpripravljen pa se ne sili v govorjenje. Tako uči sv. pismo: „*Ne odgovarjaj, dokler ne slišiš, in med govorjenjem nikomur ne segaj v besedo!*“ (Sirah.) Kadar pa vprašanja precej ne razume, lepo povpraša s prijazno besedo: „Kaj želite?“ ali „S čim zamorem postreči?“ Njegovo oko je bistro in živo, čelo jasno, obraz in obličje ljubeznjivo in prijazno; njegova hoja je ravna, po konci in ne prisiljena. Zavoljo njegove prijaznosti in ljubeznjivosti je povsod poznat in priljubljen. Zato ga tudi vse rado ima, vsi ga hvalijo in daleč poznajo ter

pravijo: To je „dober otrok“ to je „priden deček.“

Ljubi otrok moj, rad poslušaj in prebiraj pričujoča vodila! Potem boš priden, moder, res olikan in pameten šolarček. To ti bo v čast in korist. Ljub in drag boš ljudem, ljub boš svojemu angeljčku varhu, zlasti pa milemu Jezuščeku, prijatelju pridnih in bogaboječih otrok. Pridnim, bogaboječim otročičem namreč naš božji Zveličar posebno ljubeznjivo govori: „Pustite male k meni priti, njih je nebeško kraljestvo!“

Jutranja molitev.

V imenu † Očeta † Sina in svetega † Duha. Amen. Vstanem v imenu križanega Jezusa Kristusa, kateri me je odrešil s svojo predrago kervjo. Oče nebeški, prav srčno se Ti zahvalim, da si me nocoj to noč obvaroval vsega hudega na duši in na telesu in mi dal ta dan zopet dočakati. Bodi hvaljen, o Gospod, ki mi ne nehaš dobrote deliti! Prosim Te, varuj me tudi današnji dan vsega hudega na duši; obvaruj me pa tudi vsega zlega na telesu, ako ni meni v zveličanje! Daj mi danes tako živeti, da ne padem v noben greh.

Žal mi je, o mili Oče nebeški, da sem Te kdaj razžalil, zato trdno sklenem, danes in vselej varovati se vsacega greha, posebno pa tega, s katerim sem te že tolikrat razžalil; varoval se bom vsake grešne priložnosti in ogibal se vsake slabe družčine. Obljubim Ti, o Bog, da hočem pravično in pobožno živeti in v vseh rečeh dopolniti Tvojo sveto voljo. — O Gospod, brez katerega ni nič dobrega, nič svetega, — Ti, od katerega pridejo svete misli in svete želje in pravična dela, stoj mi na strani s svojo mogočno milostjo! Ti vodi moje stopinje, Ti začenjaj in spremljaj vse svoje misli, besede in djanja, da bom danes in vselej tako mislil in želel, govoril in storil, kakor je Tebi prijetno in dopadljivo.

Blagoslovi toraj, o Gospod Bog, moj Oče in Stvarnik, vse moje sklepe in celo moje življenje! Blagoslovi vse moje djanje in nehanje! Sprejmi pa tudi, o Gospod, nebeški Oče, kar Ti jaz precej zjutraj v dar prinesem!

Vse naj bo iz ljubezni do Tebe! Karkoli bom namreč danes dobrega mislil, govoril in storil ali pa zopernega in hudega preterpel, sklenem z zasluženjem Jezusa Kristusa ter darujem Tebi, preljubeznjivi Oče nebeški. — Želim pa se tudi vdeležiti vseh svetih maš, ki se bodo danes darovale po celem keršč. svetu in vseh molitev ter dobrih del, ki se bodo danes opravljale. Pa tudi vseh cerkvenih odpustkov, popolnih in nepopolnih, se želim vdeležiti, katerih koli se danes vdeležiti zamorem za-se in za uboge duše v vicah. Vse naj bo v Tvojo večo čast in hvalo, o Bog! Oče nebeški, s svojo mogočno milostjo me vladaj in vodi na duši in na telesu! o presveta Trojica, ohrani me v svoji ljubezni, varuj me vsega hudega, reši me nagle, neprevidene in nesrečne smerti!

Moli „Angelj Gospodov“ in Vero . . . !

O sveti Alojzij, vsi Svetniki in Svetnice božje, posebno vsi moji pa-

troni in vsi, katere prav posebno častim, pohlevno vas prosim, prosite za me v nebesih in izprosite mi milost, da bom v milosti božji stanovitno do konca živel in umrl ter tako enkrat v vašo družbo v nebesa prišel.

O, Gospa moja, o Mati moja, Tebi se vsega darujem, in da se Tebi vdanega skažem, Ti danes posvetim svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje srce, sebe popolno vsega; ker sem tedaj Tvoj, o dobra Mati, varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo! Amen.

(Odp. 100 dni, ako to molitev moliš zjutraj in zvečer in Češč. Marija; popol. odp. enkrat na mesec, ako moliš vsaki dan. Papež Pij IX. 5. avg. 1351.)

Sveti Angelj božji, varuh moj, kateremu me je božja previdnost izročila v varstvo, danes ta dan me razsvetluj in brani, vladaj in vodi. Amen. (Vsakrat 100 dni odpustka. (Pij VII. 15. maja 1821).)

Blagoslovi in varuj me vsega-
mogočni in usmiljeni Gospod † Oče
in † Sin in † sveti Duh! Amen.

Molitev pred šolo.

Pridi sveti Duh! napolni srca
svojih vernih, in vžgi v njih ogenj
svoje ljubezni, kateri si narode vsih
jezikov v edini veri združil.

O Bog! kateri si srca svojih
vernih po svetem Duhu razsvetlil
in učil, daj nam, da po ravno tem
Duhu vmémo, kar je prav, in se
njegove tolažbe vselej veselimo, po
Jezusu Kristusu, Gospodu našem.
Amen.

Oče naš... Češčena Marija...

Molitev po šoli.

Hvala bodi Tebi, Gospod ne-
beški Oče! za vse dobro, kar si nam
spoznati dal. Dodeli nam, prosimo

Te, da nam bo v časni in večni prid, kar smo se naučili. Prosimo Te tudi, blagoslovi našega papeža, našega cesarja, naše starše, učenike in dobrotnike; poverni jim obilno, kar so nam dobrega storili. Daj jim vse dobro za to, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oče naš... Češčena Marija...

Večerna molitev.

V imenu † Očeta in † Sina in svetega † Duha. Amen.

Češčena in hvaljena bodi pre-sveta Trojica, edini Bog v treh osebah! Poveljučujemo Te, ker si nam usmiljenje skazal. Iz celega serca Te zahvalim, o Bog, za vse brezštevilne dobrote, katere si mi skazoval slehern trenutek današnjega dne tako ljubeznjivo. S svojo močno roko si me ohranil, z milostno pomočjo si me hudega branil, in

meni tolikanj dobrega storil na duši in na telesu. Bodi ti čast in hvala na veke!

Kaj pa sem jaz storil današnji dan? O koliko dobrega sem danes opustil! Koliko greha storil? O večna luč, razsvetli mojo pamet, da spoznam, česa mi manjka. Daj mi, da s skesanim in potertim srcem premislim zanikernosti in grehe, katerih se danes krivega spoznam pred Teboj.

(Izprašuj nekoliko časa svojo vest in potem moli kes):

O moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz srca žal, ker sem Tebe, svojega preljubeznjivega Boga, Tebe, vso svetost in neskončno dobroto, ki Te iz celega srca ljubim, z njimi razžalil. Terdno sklenem, s Tvojo milostjo svoje življenje poboljšati in vse, tudi smert raje preterpeti, kakor Tebe, svojega Boga, Tebe, neskončno svetost in dobroto, še kdaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi milost, da spolnim ta svoj sklep! Tega Te prosim po neskončnem zasluženji Tvo-

jega božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

O mili Zveličar moj, ki ne spiš in ne počivaš, varuj me vsega hudega in vsacega greha, odženi od mene vsa zalezovanja peklenškega duha! Daj mi, da v Tebi in na Tvojem sercu počivam, potem pa s čistim srcem v zdravem in čistem telesu določeno uro zopet vstanem! Dodeli pa tudi dušam v vicah večni mir in pokoj! Naj v miru počivajo! — O Jezus, Tebi živim! O Jezus, Tebi umerjem! O Jezus, Tvoj sem živ in mrtev! Amen.

Spomni se, o premila Devica Marija, da še nikoli ni bilo slišati, da bi bil kdo zapuščen, ki je pod tvoje varstvo pribežal, v tvojo pomoč klical, tvoji priprošnji se priporočal. S tem zaupanjem navdan, hitim k tebi, o devic Devica, Mati, k tebi pridem, pred teboj zdihač grešnik stojim. Nikar, o Mati (večne) Besede, ne zaverzi mojih besedij, temuč poslušaj in usliši me milostno! Amen.

(Odp. 300 dni vsakikrat; popol. odp. enkrat na mesec z navadnimi pogoji, ako moliš celi mesec. Papež Pij IX. dne 11. grudna 1846.)

Ti pa, moj angelj varuh, sveti Alojzij, in vsi patroni moji J. J., čujte nad menoj nocojšno noč; varujte me vsega hudega, kar bi mi utegnilo škodovati na duši in na telesu! In ko jaz spim, hvalite in molite mesto mene ljubega Boga! Prosite za me, da bom po tem življenji v večno in rajsko veselje priti zamogel. Amen.

Oče naš... Češčena Marija...
Vera...

Zdaj grem k počitku v imenu † Očeta in † Sina in svetega † Duha.
Amen.

Mašne molitve

pri poglavitnih delih sv. maše.

(Vmes se moli „sv. rožni venec“ ali pa se pojo pesni.)

K začetku.

V imenu † Očeta † Sina † svetega Duha. Amen.

Pri evangeliji.

V imenu † Očeta † Sina in svetega † Duha vstajamo k svetemu evangeliju, ki je božja resnica in trdno verujemo vse, kar je Bog razodel, kar je Kristus učil, kar so

aposteljni oznanovali in kar nam sv. katoliška Cerkev verovati zapoveduje. V tej sv. veri, o Bog, daj nam živeti in umreti! Amen.

Pri darovanji.

Vzemi, Oče nebeški, dar kruha in vina, ki se bota spremenila v pravo Telo in pravo Kri Jezusa Kristusa in katerega Ti mi zdaj z mašnikom vred darujemo za brezštevne grehe, zamere in zanikernosti, za vse pričujoče in nepričujoče in za vse verne kristjane žive in metve in dodeli, da bo ta daritev nam in njim v zveličanje in večno življenje. — S to daritvijo pa ti darujemo in priporočimo tudi sami sebe in vse, kar smo in kar imamo. Naj ti bomo prijeten dar sedaj in vekomaj! Amen.

Pri povzdigovanji

presv. Hostije: O Jezus, moj Bog in moj Gospod, prišel si zdaj

na altar in prebivaš med nami v revnih podobah kruha in vina. Presveto in božje Rešnje Telo naj večno češčeno in hvaljeno bo! O Jezus, Tebi živim! O Jezus, tebi umerjem! O Jezus, Tvoj sem živ in mertev! Amen.

Pri povzdigovanji presv. rešnje Kervi: Presveta rešnja Kri, očisti nas! Presveta rešnja Kri, ozdravi nas! Presveta rešnja Kri, posveti nas, usmili se nas in vseh vernih duš v vicah! Amen.

Pri obhajilu.

„O Gospod nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša!“ (trikrat). — O Jezus, živo verujem, da si v zakramentu presv. Rešnjega Tlesa resnično in bistveno pričujoč. O Jezus, ljubim Te čez vse; žal mi je, da sem Te kdaj razžalil. Terdno sklenem Te nikdar več žaliti z nobenim grehom. O Jezus, usmili se me in odpusti mi grehe moje! O

Jezus, po Tebi hrepenim; Tebe in Tvoje milosti potrebujem. Prosim Te, o Jezus, pridi vsaj v duhu s svojo milostjo v moje srce in ostani pri meni zdaj in vekomaj! Amen.

Pri blagoslovu konec maše.

Blagoslovi nas, presv. Trojica † Oče † Sin in sv. † Duh in Tvoj blagoslov ostani vselej pri nas! Amen.

Spovedna priprava za otroke.

Pred spovedjo doma lepo poklekni
in moli:

O moj ljubi Bog in Oče! k Tebi
pritečem, da bi se dobro spovedal
in zopet Tvoj ljubi otrok postal. Pa
ker brez Tvoje pomoči nič ne opravi-
m, Te priserčno prosim, da se me
usmiliš in svetega Duha mi pošlješ.

Pridi, sveti Dub! in razsvetli
me, da svoje grehe spoznam, iz serca
obžalujem, da se jih odkritoserčno
in skesano spovem, ter tako od Tebe
po spovedniku odvezo in odpuščanje

vseh grehov zadobim in se opravičen na svoji duši v milosti Božji od spovedi vrnem! Amen.

Zdaj moli: Oče naš itd. Češčena Marija itd.

(Potem premišluj, kedaj si bil zadnjič pri spovedi, in če si se čisto spovedal in naloženo pokoro natančno opravil, ter začni svojo vest izpraševati.)

Izpraševanje vestí.

I. Božje zapovedi.

1. zapoved.

Ali sem vsaki dan zjutraj, zvečer, pred jedjo in po jedi, ali k angelovemu zvonjenju molil? — Ali sem bil pri molitvi radovoljno razmišljen? — Ali sem obujal vsaj včasih tri božje čednosti? — Ali sem se kedaj sramoval moliti? — Ali sem imel vraže? — Ali sem se z vedeževanjem pregrešil? — Ali sem vsaki dan, vsaj zjutraj, Bogu daroval vse svoje misli, besede in dejanja? —

2. zapoved.

Ali sem imeni Jezus in Marija, ali druga sveta imena lahkomišljeno in nečastitljivo izgovarjal? — Ali sem preklinjal? se priduševal? zakramente v nemarno imenoval? — Ali sem Bogu storjeno obljubo prelomil? —

3. zapoved.

Ali sem bil vsako nedeljo in vsak praznik pri celi sv. maši? — Ali sem molil pobožno pri sv. maši? — Ali sem pridigo zvesto poslušal? — Ali sem bil pri popoldanski službi božji? — Ali sem se pri službi božji oziral, govoril ali se smejal?

4. zapoved.

Ali sem bil staršem nepokoren? — Ali sem jih kedaj razžalil, njim se odgovarjal, jih jezil, ali jih še celo klel, jim smert želel? — Ali sem za nje molil? —

Ali sem se prepiral z brati in sestrami, sem jih soval ali celo tepel? —

Ali sem posle zaničeval? — jih zmerjal? — ali jih še celo tepel?

Ali sem bil neubogljiv učenikom? — Ali se nisem pridno učil, posebno pa kerščanskega nauka? — Ali sem opravljal svoje učenike? — Ali sem jim morebiti nagajal? —

Ali sem zasmehoval stare ali bolehnne ljudi, ali sem jih zasramoval? — Ali sem bil prijazen, pri-ljuden in postrežljiv do vsakterega? —

5. zapoved.

Ali sem pojedal? — Ali sem nezmerno jedel ali pil? — Ali sem bil nejevoljen ali celo jezen? — Ali sem kedaj svojega bližnjega zmerjal, dajal mu gerde primke, dražil ga, soval, tepel ali ga kako drugače žalil? — Ali sem bil s kom v so-vraštvu in kako dolgo? — Ali sem mu zares odpustil? — Ali sem koga

v greh zapeljal in v kakošen greh?
— Ali sem živali terpinčil? —

6. zapoved.

Ali sem bil sramožljiv? — Ali sem kaj nečistega ali ostudnega mislil, gledal, poslušal, govoril, pisal, risal, storil, česar bi se mogel sramovati, ko bi materi povedal in bi me rudečica oblila? — Ali sem bil brez dela? radoveden? — Ali sem se pečal s slabimi otroci?

7. zapoved.

Ali sem najdeno priderževal? — Ali sem izposojeno poškodoval ali priderževal? — Ali sem bil sladkosneden? — Ali sem goljufal? — Ali sem kaj ukradel?

8. zapoved.

Ali sem lagal? — Ali sem koga opravljal? — obrekoval? — Ali sem brate, sestre, posle, součence ali druge po krivem tožil? — Ali so

prišla sovraštva iz tega? — Ali sem se hlinil? — Ali sem bil prevzeten, domišljiv, nečimern v obleki? — zavolj dobre glave? —

9. in 10. zapoved.

Ali sem imel hudobne misli, želje? — Ali sem bil nevošljiv ali vesel nad ptujo škodo?

II. Cerkvene zapovedi.

Ali sem ob postnih dnéh mesne jedi vžival? — Ali sem v štiridesetdanskem postu polajšane dni molil zapovedane 3 Očenaše in 3 Češčena-marije? — Ali sem vselej pred spovedjo vest skerbno izpraševal? — Ali sem vselej pred spovedjo kes obudil in terden sklep poboljšanja storil? — Ali sem kedaj pri spovedi velik greh zamolčal? — Ali sem opravil vselej naloženo pokoro? —

Število storjenih grehov izveš, ako se vprašaš: Ali sem greh vsak dan storil? kolikokrat na dan? — ali vsak mesec? — kolikokrat v mesecu? — ali vsako leto? kolikokrat v letu? — kolikokrat v življenji?

Po izpraševanji vesti moli:

O ljubi moj Bog! tolikokrat in tako zelo sem Te s svojimi grehi razžalil. To mi je zdaj močno žal. Prosim Te, odpusti mi, nikdar več tega ne bom storil in hočem zopet dober in pobožen otrok biti. O ljubi moj Bog! kako me je sram, če na svoje grehe mislim; Ti si tako dober, Ti me tako rad imaš! Ti si za moje grehe na križi umerl! Ti si toliko težav, toliko tepeža, toliko bolečin terpel, ker si me hotel odrešiti. Kako Te je moralo boleti, ko so Ti ternjevo krono na glavo djali in Te s žebli na križ pribili! Jest pa sem tako hudoben, tako terdoserčen in

poreden. Nisem vreden, da me tako rad imaš. Pa od zdaj naprej hočem tudi jest Tebe rad imeti; bolj Te hočem ljubiti, kakor očeta in mater, bolj kakor vse na svetu, ker si Ti največa in vse ljubezni vredna do brota. Amen.

(Zdaj tako obudiš popolno kesanje in po tem moliš „žalostni del rožnega venca“.)

Pred spovedjo.

O Marija, mati Božja! prosi za me, da se spovedniku, namestniku Božjemu, vseh grehov čisto in natančno, odkritosrčno in skesano spovem, in odpuščanje vseh svojih grehov zadobim. Tudi ti, moj Angeljček varuh, mi pomagaj, da odsihmal ne bom več grešil, ampak popolnoma se poboljšal, lepo pobožno živel in enkrat k tebi v nebesa prišel. Amen.

(Potem pojdi zbrano in spodobno k spovedi.)

Pri spovedi.

† Prosim, duhovni oče, svetega blagoslova, da se svojih grehov prav in čisto spovem.

Jaz, ubogi grešnik, se spovem Bogu vsegamogočnemu, Mariji, Materi Božji, vsim ljubim svetnikom, in vam, častitljivemu mašniku, Božjemu namestniku, da sem po svoji zadnji spovedi, ki sem jo opravil — (povej kdaj?) — velikokrat in obilno grešil v mislih in željah, z besedami in djanjem, posebno pa se obtožim....

Zdaj se spovej vsih svojih grehov — potem pa skleni svojo spoved, obžaluj svoje grehe ter reci:

Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spomnim ali ne, ki sem jih ali sam storil, ali pa kriv bil, da so jih drugi storili, so mi iz srca žal, ker sem Boga, njega samo sveto in preljubeznjivo dobroto ž njimi razžalil. Trdno sklenem, nič več ne grešiti in vsih grešnih priložnostij

se varovati. Prosim duhovni oče, zveličavne pokore in svete odveze.

Zdaj poslušaj spovednikove nauke ter si zapomni naloženo pokoro, med mašnikovo odvezo pa moli ter obudi zopet popolni kes, rekoč:

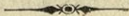
O moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz srca žal, ker sem Tebe, svojega preljubeznjivega Boga, Tebe vso svetost in neskončno dobroto, ki Te iz vsega srca ljubim, ž njimi razžalil. Trdno sklenem s Tvojo milostjo svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raje preterpeti, kakor Tebe, svojega Boga, Tebe neskončno svetost in dobroto, še kdaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi milost, da spolnim ta svoj sklep! To Te prosim po neskončnem zasluženju Tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Po spovedi moli:

O ljubi moj Bog! kako si vendar dober! Ti si mi po mašniku moje

grehe zopet odpustil. Zopet sem Tvoj ljubi in Tebi prijeten otrok. Tudi ljubeznjiva Mati Božja me zdaj zopet rada ima, in Angeljček varuh in vsi angelji se nad menoj veselé. Zahvalim se Ti za to veliko in nezasluženo milost. Nikdar več je ne bom pozabil in se skerbno varoval, da teh grehov več ne bom storil. O moj Bog, nič več Te ne bom žalil, nikdar več ne. O nebeški Oče! blagoslovi moj sklep, in daj mi ga tudi spolnovati. To te prosim po Tvojem ljubem Sinu in Gospodu našem Jezusu Kristusu. Amen.

Konečno moli zopet: Oče naš itd. Češčena Marija itd. (Ako imaš čas, zopet lahko moliš „žalostni del sv. rožnega venca.“)

Pred svetim obhajilom.

(Moliš lahko „tri božje čednosti“, ali pa „veseli del rožnega venca.“)

Molitev sv. Tomaža Akvinskega.

Vsegamogočni večni Bog! glej, bližam se Zakramentu Tvojega edino-rojenega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa. Pridem bolan k zdravniku življenja, omadeževan k studentu usmiljenja, slep k luči večne svetlobe, reven in ubog k Gospodu nebes in zemlje. Prosim Te toraj, o

Gospod, pri obilnosti Tvoje neizmerne dobrotljivosti, ozdravi me milostno moje bolezni, očisti me vsega, kar je nečistega, razsvetli temoto mojega duha, obogati mojo revščino, obleci mojo nagoto, da Kruh angeljski, Kralja vseh kraljev, Gospoda vseh gospodov prejmem in zavžijem s tako častjo in ponižnostjo, s tako skesanostjo in pobožnostjo, s tisto lepo čistostjo in živo vero, s tacim trdnim sklepom in dobrim namenom, kakor je potrebno za zveličanje moje duše. Daj mi, o Bog, da zakrament Gospodovega Telesa in njegove Krvi ne zavžijem le po vnanjem, temuč da milost in moč presvetega Zakramenta tudi resnično zadobim. O neskončno ljubeznjivi Bog, daj mi Telo Tvojega edinorojenega Sina našega Gospoda Jezusa Kristusa, katero je iz Marije Device nase vzel, tako zavžiti, da bom njegovemu duhovnemu telesu pridružen in med njegove zveličane ude prištet biti zamogel. O moj ljubeznjivi Oče, dodeli mi,

da bom Tvojega preljubeznjivega Sina, katerega zdaj v presv. Zakramentu mojim očem prikritega prijeti želim, enkrat gledal iz obličja v obličje na veke, Njega, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Po svetem obhajilu.

Vzdihljeji k Jezusu.

(Ignacij Lojoljski.)

Duša Kristusova, posveti me,
 Telo Kristusovo, zveličaj me,
 Kri Kristusova, napoji me,
 Voda iz strani Kristusove, operi me,
 Terpljenje Kristusovo, poterdi me,
 Dobrotljivi Jezus, usliši me,
 V svoje svete rane, skrij me,
 Od Tebe se ločiti, ne pusti me,
 Hudega duha, brani me,

Ob uri smerti, pokliči me,
 K Tebi priti, povabi me,
 Da s Tvojimi Svetniki bom hvalil Te,
 Od vekomaj do vekomaj! Amen.

(Odp. 300 dni vsakokrat, popol. odp.
 enkrat v mescu.)

Molitev sv. Tomaža Akvinskega.

Hvala Tebi, o sveti Gospod,
 vsegamogočni Oče, večni Bog! da si
 mene grešnika, svojega nevrednega
 služabnika, brez vsega zasluženja,
 le po polni dobroti svojega usmi-
 ljenja nasitil s predragim Telesom
 in s predrago Kervjo svojega Sina,
 našega Gospoda, Jezusa Kristusa.
 Dodeli mi, Te prosim, da mi to
 sveto Obhajilo ne bode v sodbo in
 pogubljenje, ampak v odpuščanje in
 v zveličanje. Naj v meni brani ter
 množi vero in krepí dobro voljo!
 Naj v meni vso hudobijo zatré, vsako
 slabost in poželjivost iztrebi; lju-
 bezen in poterpežljivost, ponižnost

in pokorščino in vsaktero čednost pa oživlja! Naj mi bo močna bramba zoper zalezovanje vseh vidnih in nevidnih sovražnikov, naj popolno ukroti vsa huda nagnenja moja, dušna in telesna! Naj me s Teboj edinim in pravim Bogom neločljivo sklene in srečno pripelje k mojemu poslednjemu namenu v večno življenje! Tudi Te še prosim, pripelji milostno mene grešnika kedaj k tisti nepopisljivi srečni Večerji, kjer si Ti s svojim Sinom in s sv. Duhom svojim svetnikom prava luč, popolno nasičenje, večno veselje, doveršena radost in popolno zveličanje (v nebesih). Po istem Kristusu Gospodu našem. Amen.

(Zdaj moliš lahko „častitljivi del sv. rožnega venca“ ali pa „litanije presv. Rešnjega Telesa.“)

Počesčenje presv. Rešnjega Telesa.

Litanije v čast sv. Rešnjemu
Telesu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, kateri si pri zadnji ve-
čerji sam sebe učencem za-
vžiti dal,

} usmili se nas!

Jezus, kateri si v presvetem
 Zakramentu resnično pričujoč
 s krvjo in z mesom, z dušo
 in s telesom, po Božji in člo-
 veški natori,
 Jezus, živi kruh, kateri si iz
 nebes prišel,
 Jezus, kruh angeljev,
 Jezus, kruh izvoljenih,
 Jezus, kruh močnih,
 Jezus, čeznatorni kruh,
 Jezus, skriti Bog in Zveličar,
 Jezus, studenec vseh milosti,
 Jezus, najčistejše vino devic,
 Jezus, najslajša pijača nedolžnih,
 Jezus, najkrepkejše zdravilo
 spokornih,
 Jezus, vedna in najčistejša da-
 ritev,
 Jezus, nekrvava daritev nove
 zaveze,
 Jezus, nedolžno Jagnje Božje,
 Jezus, skrita mama,
 Jezus, Beseda, katera je meso
 postala, in zdaj vedno med
 nami prebiva,

u s m i l i s e n a s i

O najsvetejši Zakrament,
 Največa skrivnost Božja,
 Spomin največih čudežev Božjih,
 Prečudno znamenje največe lju-
 bezni Božje,
 Zakrament večne ljubezni,
 Skrivnost vere,
 Dar sprave za žive in mrtve,
 Največa moč v skušnjavah,
 Najmočnejše orožje zoper hu-
 dobnega sovražnika,
 Najimenitniše vseh darov Božjih,
 Presveti spomin Gospodovega
 trpljenja in Njegove smrti,
 Presveta Gospodova večerja, pri
 kateri angelji strežejo,
 Največe veselje pobožnih duš,
 Največa dobrota vernih kristi-
 janov,
 Najslajši živež naših duš,
 Moč slabih,
 Tolažba žalostnih,
 Pomoč zapuščenih,
 Popotnica teh, kateri v večnost
 gredó,
 Zastava večnega življenja,

u s m i l i s e n a s !

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o
Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o
Jezus!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Nevrednega prejemanja tega
presvetega Zakramenta,

Poželjenja mesa,

Poželjenja čči,

Prevzetnosti življenja,

Vseh grešnih priložnostij in ne-
varnostij,

Skrivnih skušnjav in zalezova-
vanja hudobnega duha,

Vseh nesreč,

Nagle in neprevidene smrti,

Večne smrti,

Po ljubezni, s katero si ta sveti
Zakrament postavil,

Po ljubezni, s katero si pri
zadnji večerji svoje aposteljne
obhajal,

Po ljubezni, s katero tudi nas
s svojim presv. Rešnjim Te-
lesom živiš,

reši nas, o Jezus!

Po ljubezni, s katero se v tem
 presvetem Zakramentu za nas
 daruješ,
 Po ljubezni, s katero v tem daru
 Božji pravici zadostuješ,
 Po ljubezni, s katero nevrednim
 kristijanom zanašaš,
 Po ljubezni, s katero v tem pre-
 svetem Zakramentu tolikanj
 nečasti pretrpiš,
 Po ljubezni, s katero s stola
 svoje milosti tako usmiljeno
 na nas gledaš,
 Po ljubezni, s katero nas tako
 dobrotljivo poslušáš,
 Po ljubezni, s katero v tem pre-
 svetem Zakramentu tolikanj
 milostij skazuješ,
 Po ljubezni, s katero v tem pre-
 svetem Zakramentu do konca
 sveta pri nas ostaneš,
 Po svojih peterih ranah, katere
 si v svojem presvetem Telesu
 za nas pretrpel,
 Mi ubogi grešniki, prosimo te, usliši
 nas, o Jezus!

r e š i n a s, o J e z u s !

- Da nam zanesi,
 Da nam vse naše grehe odpusti,
 Da nas v živi veri v ta presveti Zakrament potrdi in obdrži,
 Da v naših srcih trdno zaupanje v ta najsvetejši Zakrament obudi,
 Da v naših srcih gorečo ljubezen do tega najsvetejšega Zakramenta pomnoži,
 Da naše češčenje in našo pobožnost do tega presvetega Zakramenta pomnoži in ohrani,
 Da nam milost daj, vselej z dobro pripravo k Tvoji Božji mizi pristopiti,
 Da nam sad tega presvetega Zakramenta obilno dodeli,
 Da resnično češčenje tega najčastitljivšega Zakramenta med nami pomnoži,
 Da vso nečast od te najčastitljive skrivnosti Božje odvrni,
 Da svojo sveto cerkev vižaj in ohrani,

prosimo Te, usliši nas, o Jezus!

Da vsem, kateri v Té ne veru-
 jejo, luč prave vere dodeli,
 Da naše misli k nebeškim že-
 ljam povzdigni,
 Da naša srca s svojim milost-
 ljivim obiskovanjem razveseli
 in očisti,
 Da nam vselej veselje nad tem
 presv. Zakramentom v srce
 daj,
 Da vedno v nas ostani in mi v
 Tebi,
 Da nas ob konci našega živ-
 ljenja s to nebeško popotnico
 previdi in obveseli,
 Da nas poslednji dan k več-
 nemu življenju obudi,
 Da vsem dušam večni mir in
 pokoj dodeli,
 Da nas na sedeži svoje milosti
 dobrotno usliši,

prosimo Te, usliši nas, o Jezus!

Jezus, Sin Božji, prosimo Te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ, zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ, usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ, usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češčena Marija.

V. Dobrotljivi in usmiljeni Go-
spod je spomin svojih čudežev storil.

Rc. On je živež dal njim, kateri
se njega bojé.

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

Rc. Ki vso sladkost v sebi ima.

M o l i m o.

O Bog, kateri si nam v pre-
čudnem Zakramentu spomin svojega
trpljenja zapustil; daj nam, Te pro-
simo, svete skrivnosti Tvojega Te-
lesa in Tvoje Krvi tako častiti,

da sad Tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kateri živiš in kraljuješ v edinosti sv. Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amén.

Molitev pred presv. Rešnjim Telesom.

(Sv. Alfonza.)

Moj Bog, Jezus Kristus, ki si iz ljubezni do nas v presvetem Zakramentu noč in dan pričujoč, in z veliko ljubeznijo čakaš, vabiš in sprejemlješ vse, kateri pridejo Te obiskat, trdno verujem, da si resnično pričujoč v presvetem Zakramentu altarja. Ponižno Te molim in spoznam svojo veliko nevrednost, zahvalim Te za toliko milostij, katere si mi že izkazal, posebno pa za to neskončno milost, da se mi samega sebe v tem presv. Zakramentu daješ; da je Tvoja Mati, prečista Devica Marija, tudi moja Mati in moja besednica pred Teboj, in ker si me zopet poklical, da Te v tej cerkvi ponižno obiščem.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jezus! iz celega srca Te častim in molim tukaj v presvetem Zakramentu; prvič zato, da se Ti zahvalim za Tvojo toliko ljubezen, s katero mi dovoliš, da Te smem obiskati tukaj in Te moliti; drugič zato, da vsaj nekoliko popravim tisto neizrečeno krivico, katero Ti neverniki, krivo-
verci in malopridni katoliški kristijani delajo v tem presv. Zakramentu; tretjič Te želim s svojim obiskovanjem ponižno in vredno moliti po vseh tistih krajih celega sveta, na katerih se v tem presvetem Zakramentu zapuščen brez vsega počeščenja znajdeš.

O moj najslajši Jezus! iz celega srca in čez vse Te ljubim, žal mi je, da sem grešil in Tebe, neskončno dobroto, do sedaj tolikrat razžalil; trdno sklenem v prihodnje s Tvojo milostjo in pomočjo vseh grehov in grešnih pobožnostij se varovati, da Tebe, večna dobrota, nikdar več ne razžalim. Zdaj se Ti jaz, ubogi

grešnik, popolnoma izročim. V Tvojo sveto voljo vdam svojo slabo voljo, v Tvoje sveto Srce položim svoje revno srce; vžgi ga z ognjem svete ljubezni in izženi iz njega vse, kar me Tvoje ljubezni nevrednega dela. Ves želim Tvoj biti, stôri z menoj in z vsem, kar je mojega, po svoji sveti volji. Nič drugzega ne iščem, nič drugzega ne želim, kakor Tvojo sveto ljubezen vedno imeti, Tvojo presveto voljo popolnoma dopolnovati, in v dobrem do konca stanovitven ostati.

Priporočim Ti tudi vse verne duše v vicah, zlasti tiste, katere so bile s posebno ljubeznijo temu presvetemu Zâkramentu in preblaženi Devici Mariji vdane. Ravno tako Te tudi prosim za vse svoje dobrotnike, za tovariše, prijatelje in neprijatelje, in za vse trdovratne grešnike, dodeli jim duha resnične pokore.

Slednjič pa še sklenem vse želje in zdihljeje svojega srca z ljubeznivimi občutljeji Tvojega presvetega

Srca, o Jezus! in tako sklenjene jih darujem Tvojemu nebeškemu Očetu, ter ga prosim v Tvojem presvetem Imenü, da jih iz ljubezni do Tebe milostljivo usliši. Amen.

(Odp. 300 dni vsakikrat; za ves mesec popolni odpustek. Pij IX. 7. kim. 1854.)

Presveto in Božje Rešnje Telo,
Naj večno češčeno in hvaljeno bo!

(Odp. 100 dni enkrat na dan; 300 dni pa vsak četrtek in vse dni v osmini sv. Rešnjega Telesa, ako moliš trikrat na dan; popolni odpustek enkrat na mesec pod navadnimi pogoji, ako moliš vsak dan celi mesec. Pij VI. 24. maja l. 1776. Odp. 100 dni, ako pri blagoslovu s presv. Rešnjim Telesom ali pa pri sv. Maši pri povzdigovanji presv. Hostije in pri povzdigovanji presvete Rešnje Krvi moliš. Pij VII. 7. grudna l. 1849.)

Jezus krotki in iz Srca ponižni,
daj, da bo moje srce Tvojemu enako!

(Odpustka 300 dni enkrat na dan. Pij IX. 25. jan. 1868.)

Presladko Jezusa Srce,

Daj, da vedno bolj in bolj ljubim Te!

(Odp. 300 dni vsakikrat; popolni odpustek enkrat na mesec pod navadnimi pogoji, ako se moli cel mesec. Pij IX. 26. nov. 1876.)

Rožni venec.

I. Veseli del.

Prošnje.

1. Ki nam oživi pravo vero.
2. Ki nam daj trdno upanje.
3. Ki nam užgi gorečo ljubezen.

(Te prošnje se lahko ponavljajo pred vsakim delom rožnega venca. A pri nas so prišle v navado za žalostni in častitljivi del posebne prošnje, ki se pa izpuščajo, ako se moli ves rožni venec na enkrat.)

Skrivnosti.

1. Ki si ga Devica od sv. Duha spočela.
2. Ki si ga Devica v obiskanji nosila.
3. Ki si ga Devica rodila.
4. Ki si ga Devica v tempeljnu darovala.
5. Ki si ga Devica v tempeljnu našla.

II. Zalostni del.*Prošnje.*

1. Ki nam poterdi spomin.
2. Ki nam razsvetli pamet.
3. Ki nam oméči voljo.

Skrivnosti.

1. Ki je za nas kervavi pot potil.
2. Ki je za nas bičan bil.
3. Ki je za nas s trnjem kronan bil.
4. Ki je za nas težki križ nesel.
5. Ki je za nas križan bil.

III. Castitljivi del.*Prošnje.*

1. Ki nam vodi naše misli.
2. Ki nam vodi naše besede.
3. Ki nam vodi naše djanje.

Skrivnosti.

1. Ki je od smrti vstal.
2. Ki je v nebesa šel.
3. Ki je svetega Duha poslal.
4. Ki te je v nebesa vzel.
5. Ki te je v nebesih kronal.

Po vsakem delu se dostavlja peterim kiticam
še šesta s prošnjo:

6. Usmili se ubozih duš v vicah!

Angeljska služba

za
mladenče,

ali nauk, kako naj se k sv. maši
streže.

1.

Strežnik (ministrant) v žagradu
pred sv. mašo.

Strežnik, kateri mora, še predenj
mašnik v žagred pridejo, ondi biti,
oskerbi s cerkovnikom vse, česar je
treba za mašno opravilo. — Ko pri-
dejo mašnik v žagrad, se naj jim strež-
nik lepo priklone, jim mašne bukve
podá, jim streže, kadar si roke umi-
vajo, jim v podstavljeno vmivalo ne-
koliko vode iz verčiča na perste vlije,
jim potlej pripravljeno rutico poda, da
se obrišejo in se jim potem k sv. maši

napravljati pomaga. — Potem vzame mašne bukve, in vse druge potrebne reči, in gre pred mašnikom k altarju. Memogrede pa pozvoni z zvoncem v znamenje, da se sv. maša začne.

2.

Strežnik pri altarju med sveto mašo.

Pridši k altarju, vzame mašniku podano pokrivalo ali birét, se ž njim pripogne z desnim kolenom (če je pa na tistem altarji sv. Rešnje Telo izpostavljeno, z obema kolenoma in z glavo), položi bukve na desni konec altarja, in se potem verne doli pred altar, poklekne na levo stran mašnikovo, se pokriža z mašnikom vred, in lepó in umevno odgovarja, ter mašniku besedij ne prehiteva:

(**M.** pomeni **mašnik**, to je, kar mašnik zgovarjajo; **S.** pa pomeni **strežaj**, ali služabnik, kar namreč ta odgovarja.)

Začetek sv. maše.

M. *In nomine † Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Amen. — Introibo ad altare dei.*

S. Ad Deum, kvi letifikat juventutem meam.

M. *Judika me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo et doloso erue me.*

S. Kvia tu es Deus, fortitudo mea; kvare me repulisti, et kvare tristis incedo, dum affligit me inimikus?

M. *Emite lucem tuam et veritatem tuam; ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.*

S. Et introibo ad altare Dei ad Deum, kvi letifikat juventutem meam.

M. *Konfitebor tibi in citara, Deus, Deus meus! kvare tristis es anima mea, et kvare conturbas me?*

S. Spera in Deo; kvoniam
àdhuk konfitebor ili: salutàre
vultus mei, et Deus meus.

M. *Gloria Patri et Filio et Spi-
ritui sankto:* (se z mašnikom vred
prikloni.)

S. Sicut erat in principio, et
nunk et sémper et in sèkula
seculorum. Amen.

M. *Introibo ad altàre Dei.*

S. Ad Deum, kvi letificat
juventùtem meam.

(Pri černih mašah in pa v postu
od tihe do velikonočne nedelje se psalm:
„Judika me Deus“ izpusti, in mašnik mo-
lijo po „Introibo ad alt.“ precej **Adjuto-
rium**“ itd.)

M. *Adjutórium nostrum in nómine
Dómini.* — (Se strežaj z mašnikom
vred pokriža.)

S. Kvi fécit celum et teram.

M. *Konfiteor Deo omnipoténti
i. t. d. — Dominum Deum nóstrum.*

S. Misereatur tui, omnipotens Deus, et dimisis peccatis tuis perducatur te ad vitam eternam.

M. *Amen.*

S. (se prikloni ter moli): Confiteor Deo omnipotenti beate Marie semper Virgini, beato Michaeli Arangelo, beato Joani Baptiste, sanctis Apostolis Petro et Pavlo, omnibus sanctis, et tibi, Pater, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa (se trikrat poterka na persi.) Ideo prekor beatam Mariam semper Virginem, beatum Mihaelem Arangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Pavlum, omnes sanctos, et te, Pater! orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

M. *Misereatur vestri i. t. d.*

S. Amen.

M. *Indulgentiam, absolucionem et remisionem pekatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus. (Se z mašnikom vred pokriza.)*

S. Amen.

M. *Deus, tu konversus vivifikabis nos.*

S. Et plebs tua letabitur in te.

M. *Ostende nobis Domine misericordiam tuam.*

S. Et salutare tuum da nobis.

M. *Domine, eksavdi oracionem meam!*

S. Et klamor meus ad te veniat.

M. *Dominus vobiskum.*

S. Et kum spiritu tuo.

(Mašnik grede k altarju, strežaj pa vstane gre na sredo se prikloni in poklekne na levo stran.)

Od kirje do darovanja.

M. *Kirje elejson!*

S. Kirje elejson!

M. *Kirje elejson!*

S. Kriste elejson!

M. *Kriste elejson!*

S. Kriste elejson!

M. *Kirje elejson!*

S. Kirje elejson!

M. *Kirje elejson!*

(Sedaj mašnik molijo: „**Gloria**“, ali pa tudi ne, potem pa se obrnejo k ljudstvu ter rekó:)

M. *Dominus vobiscum!*

S. Et kum spiritu tuo.

Potem molijo mašnik eno ali več molitev, ki se sklepajo:

M. *Per omnia sekula sekulorum.*

S. Amen.

Na koncu prebranega lista dajo mašnik znamenje z glavo, in strežaj reče:

S. Deo gracias.

Potem prenese strežnik mašne bukve na drugo stran altarja ter se na sredi pri-pogne; in potem gre doli na desno stran.

M. Dominus vobiskum.

S. Et kum spiritu tuo.

M. Sekvencia sanktè Evangelii sekundum (Mateum, Markum, Lukam, Joanem).

S. Gloria tibi Domine.

Se prekriža. Ko pa mašnik evangeli zberó, reče:

S. Laus tibi Kriste.

(Pri černih mašah se po zbranem evangé-
liju nič ne odgovorí.)

Zopet poklekne. Zdaj mašnik molijo „**Kredo**“, ali pa tudi ne, potem pa se obernejo k ljudstvu, ter rekó:

M. Dominus vobiskum.

S. Et kum spiritu tuo.

Darovanje.

Pri darovanji strežnik pozvončká, kadar mašnik kelih odkrijejo, potem vstane, gre na altar postaviti oba

verčiča, in sicer verčič z vinom napred; in ko mašnik v kelih nalivajo, čaka na strani. Potem vinski verčič zopet na kraj postavi; verčič z vodo in umivalo pa vzame, in vlije mašniku nekoliko vode na perste, katero z umivalom prestreže, z rutico pa, katero je bil strežnik že popred na altar djal, se zdaj mašnik obrišejo. Potem rutico zopet zravna in verčiča, ktera je na ploščico postavil, ž njo pokrije. Nató gre na sredo altarja, poklekne, in ko mašnik pravijo: „*Orate fratres*“, moli služabnik:

S. Suscipiat Dominus hok
Sakrificium de manibus tuis ad
lavdem et glòriam nominis sui,
ad utilitatem kvokve nostram,
tociùskve eklezie sue sankte.

(Vstane in gre na desno stran.)

Sanktus in povzdigovanje.

M. *Per òmnia sekula sekulorum.*

S. Amen.

M. *Dominus vobiscum.*

S. Et kum spiritu tuo.

M. *Sursum korda!*

S. Habémus ad Dóminum.

M. *Gracias agamus Domino Deo nostro.*

S. Dignum et justum est.

Mašnik molijo na glas *prefacion* (predglasje). Ko pa rekó: *Sanktus* (trikrat), zvončka strežnik, s trikratnim prenehanjem. Ko mašnik roke nad kelham deržé in potem križ čez-nj storé, pozvončka strežnik v znamenje, da se zdaj bliža povzdigovanje; potem gre na sredo altarja, poklekne za mašnikom, in prime konec mašnega plajša, ter ga poljubi. Ko mašnik govore:

M. „*Hoc est enim Corpus meum*“ in se priklonijo ter sv. Hostijo povzdignejo; tedaj strežnik trikrat pozvončka in sicer: 1. Kadar mašnik pokleknejo, 2. kadar sv. Hostijo povzdignejo, in 3. kadar jo zopet na altar položé. Ravno tako naj se strežnik

pri povzdigovanji *kelha* obnaša! Kadar mašnik govore:

M. „*Hic est enim kaliks Sanguinis mei.*

Po vsakokratnem povzdigovanji naj se strežnik pokriža in trikrat na persi poterka itd. Ko pa mašnik pravijo:

M. „*Nobis kvokve peccatoribus*“, in se na persi poterkajo, tudi strežnik tako stori, potem poljubi mašni plajš, in se vrne na svoje poprejšnje mesto.

M. *Per omnia sekula sekulorum.*

S. Amen.

Mašnik molijo „*Pater noster*“ ali Oče naš i. t. d.

M. *Et ne nos indukas in tentationem.*

S. Sed libera nos a malo.

M. *Per omnia sekula sekulorum.*

S. Amen.

M. *Pax Domini sit semper vobis.*

S. Et kum spiritu tuo.

Od sv. obhajila do konca.

Mašnik molijo dalje, in kadar pravijo trikrat:

M. *Agnus Dei* i. t. d. se tudi strežnik trikrat na persi poterka, in kadar mašnik trikrat rekò:

M. *Domine! non sum dignus* i. t. d. pozvončka strežaj vselej. Ko mašnik koleno pripognejo, strežaj vstane, se sredi altarja s kolenom do tal pripogne, gre po verčiča z vinom in vodo ter poklekne na strani altarja. Kadar mašnik zavžijejo presv. Rešnjo Kri, strežnik vstane, da vlije vina v kelih, katerega mu mašnik nastavijo. Kadar pa mašnik s kelhom v rokah nekoliko na stran altarja stopijo, naj strežnik vlije vina in vode na prste, katere mašnik v kelihu deržé. Potem postavi zopet verčiča na prejšnje mesto, ter mašne bukve z evangeljske strani prenese. Mašnik gredo molit in čez nekoliko časa se obernejo, ter rekó:

M. *Dominus vobiscum.*

S. Et kum spiritu tuo.

M. *Per omnia sekula sekulorum.*

S. Amen.

M. *Dominus vobiscum.*

S. Et kum spiritu tuo.

M. *Ite, missa est! ali: Benedi-*
kamus domino!

S. Deo gracias.

O velikonočnem času pristav-
ljajo mašnik:

M. *Aleluja, Aleluja!*

S. *Aleluja, Aleluja!*

Pri černih mašah pa pravijo
mašnik:

M. *Rekviéskant in pace!*

S. Amen.

Potem poklekne strežnik (samo
pri černih mašah ne) na sredi al-
tarja za mašnikom, kateri se ober-
nejo in ljudstvo blagoslové, rekoč:

M. *Benedikat vos omnipotens Deus,*
Pater, et Filius, et Spiritus sanctus!

S. Amen.

M. *Dominus vobiscum!*

S. Et kum spiritu tuo.

M. *Initium sankti Evangelii sekundum Joanem.*

S. Gloria tibi Domine!

Zdaj bero mašnik evangeli sv. Janeza! če imajo pa kterega družega brati, bukev na listni strani ne zapró, v znamenje, da jih naj strežnik na evangeljsko stran prenese. Ko mašnik evangeli odberó, reci:

S. Deo gracias.

Nato gre strežnik po bukve, podá mašniku pokrivalo ali bired, in sicer spodaj pred altarjem, se pripogne, in gre pred mašnikom v žagrad nazaj.

3.

Strežnik po sveti maši v žagradu.

Pridši v žagrad nazaj se strežnik z mašnikom vred križu prikloni, položi bukve na pravo mesto,

in se mašniku razpraviti pomaga ali kaj družega postreže. Potem pa, če je oblečen v cerkveno oblačilo, se še sam sleče, ter gre lepo tiho in spoštljivo iz žagrada.

D o s t a v e k.

Večkrat je že po mašnikovem obhajilu, navadno pa še le po sv. maši, sv. obhajilo za druge ljudi. Tadaž poklekne strežnik na vogel listne strani ter moli:

S. Konfiteor i. t. d.

Po slednjih odveznih besedah mašnikovih odgovori strežnik:

S. Amen.

In ko mašnik sv. Hostijo vernim kažejo, in trikrat rekó:

M. „*Gospod jaz nisem vreden*“
i. t. d. vselej strežnik pozvončka.

Po dokončanem obhajilu mašnik navadno molijo: *O sakrum konvivium*
i. t. d. potlej pa:

M. *Panem de celo prestitisti eis.*

S. *Omne delectaméntum in se habéntem.*

(O velikonočnem času se pristavlja:
„Aleluja“.)

M. *Domine, eksavdi oracionem meam.*

S. *Et klamor meus ad te veniat.*

M. *Dominus vobiskum.*

S. *Et kum spiritu tuo.*

M. *Per omnia sekula sekulorum.*

O velikonočnem času: *Per Kristum Dominum nostrum.*

S. *Amen.*

Potlej mašnik navadno še s *ci-borijem* ljudstvo blagoslové, strežnik pa naj med blagoslovljenjem zvončka.

Pesmi.

Jezus male k sebi kliče.

a) Pred povzdigovanjem.

Vstop.

Jezus male k sebi kliče,
Blagoslovit otročiče,
Nas objeti On želi;
Njemu čast in hvalo peli
Bomo z mašnikom veseli
[: Sveto mašo slišali. :]

Slava.

Večni! Tebi hvalo peti,
Ljubi mir ljudem želeti,
Ki so dobrega srca;
To je angeljsko veselje,
To so tudi naše želje,
[: To nam pravo srečo dá. :]

Vera.

Za resnico vse imamo,
 Tvoje uke vse spoznamo,
 Ki jih Cerkev nas uči.
 Daj po veri prav živeti,
 Enkrat srečno pa umreti
 [: V Tvoji sveti milosti. :]

Sveto Rešnje Telo.

Pridi molit o kristjan!
 Od ljubezni svete vžgan,
 [: Kjer je Jezus v Zakramentu
 Iz ljubezni dan. :]

Tukaj so svete reči:
 Jezusa Telo in Kri;
 [: Duša, ktera njega vživa,
 Se ne pogubi! :]

Spokorjenja daj solzé,
 Grehov zbriši nam dolgé!
 [: Vera, upanje, ljubezen
 V srcih naj živé. :]

Kadar umrje telo,
 Vzemi dušo Ti v nebo,
 [: Da se bomo veselili,
 Vekomaj s Tebo! :]

Tebe molim Jezusa.

Tebe molim Jezusa,
 V Hostji tukaj skritega,
 [: Vse veselje,
 Srčne želje
 Mojega srcá. :]

Z angeljci te tu častim
 Hvalim, molim in slavim;
 [: Jezus mili,
 V vsaki sili
 K tebi pribežim. :]

Jezus, Ti prijatelj moj,
 Daj mi blagoslov zdaj svoj;
 [: Z máno bodi
 In povsodi
 Mi na strani stoj! :]

Ko večer se mi storí,
 Se življenja dan stemní,
 [: Takrat tudi
 Se ne mudi,
 Sprejmi dušo mi! :]

„Castimo Te“ in „Sveto“.

Častimo Te, Kruh živi angeljski,
Ti pravi človek skup in večni Bog nebeški.

Sveto, sveto, sveto,
Sveto, vedno sveto
Jezusovo je Telo
V zakramentu moljeno.

Nikdar nas ne zapusti, o Jezus vir sladkosti,
Zlasti pa poslednji čas, bodi Jezus Ti pri nas!

Marijina pesem.

Najbolj blaga, mila draga,
Si, Marija, D'vica ti,
In čistejše in svetejše
Ni bilo nikol' stvari.

Ti Devica si kraljica
Cele zemlje, vseh nebes!
Pa ponižas in približaš
Se do revnih nas zares.

Kdaj boš dala, prikazala,
Tudi mojim se očem?
Skoraj, skoraj prid' od zgoraj,
Da s teboj te gledat grem!

Brez števila duš rešila
 Si sovražniku iz rok,
 Pridi k meni in me deni
 V trumo rešenih otrok!

Marija, Mati ljubljena.

Marija, Mati ljubljena,
 O bod' češčena Ti!
 Rodila si nam Jezusa,
 Zato Te vse časti.
 [: Mi svoja srca Ti damo
 In upno k Tebi kliče^mo:
 Marija, pros' za nas,
 Marija, pros' za nas! :]

Marija, sladko Ti ime,
 Kristjanom močni var:
 Ti zdraviš žalostno srcé,
 Nam siješ upni žar.
 [: Zatorej ne prenehamo
 In vedno k Tebi kličemo:
 Marija, pros' za nas,
 Marija, pros' za nas! :]

Sv. angelji varuhi.

Angelj božji, ki me vodiš,
 Da se sam ne pogubim,
 Ti zvesto pred mano hodiš,
 Tebi se priporočim.
 Tebe mi je Bog odločil,
 Tebi mojo dušo 'zročil:
 Angelj var'h, prijatelj moj,
 Vedno mi na strani stoj!

O prijatelj moj nebeški!
 Meni var'h mogočen dan,
 Da v nezmožnosti človeški
 Nisem v hudo zapeljan.
 Ti preženi vse zmotnjave,
 In sovražnikov skušnjave;
 Angelj var'h, prijatelj moj,
 Slabemu na strani stoj!

Uči me Boga ljubiti
 Kakor Jezus zapové,
 Njega voljo dopolniti,
 Njemu vdati vse srcé;
 Da se vedno posvečujem,
 Vedno k Bogu približujem:
 Angelj var'h, prijatelj moj,
 Mlačnemu na strani stoj!

O poglej, Alojzij mili!

O poglej, Alojzij mili,
 Iz nebes višav na nas,
 V stiski hudi smo in sili,
 Slušaj naš proseči glas:
 Čednost naša omaguje,
 Tvoja pa tako blišči.
 Zgled naj tvoj nas ohrabruje,
 Da živimo kakor ti.

Ti stojiš v nebeški slavi,
 Poleg trona Božjega,
 Tebi mladež prošnje javi,
 Zročajoč je iz srca:
 Prosi, prosi za nas mili,
 Prosi zdaj in vekomaj,
 Da bi prav Boga ljubili,
 [: In dospeli v sveti raj. :]

Zahvalna.

Hvala bod Gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojó,
 Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet Gospod!
 Vse je polno Tvoje hvale;
 Trume zvoljenih, o Bog!

Večno čast Ti bodo gnale:
 Vsi svetniki Te časté,
 Vsi pravični Te slavé.

Češčen bodi trojni Bog!
 Oče, Sin in Ti Duh sveti!
 Cerkve Tvoje nauke vse
 Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, Božji Sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Kol'ka je ljubezen Tvoja!
 V grehe sem bil zakopan,
 Revna je b'la duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Smrt, pekel in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živi in nam umrje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja Kri
 Nas očisti vse ljudi.

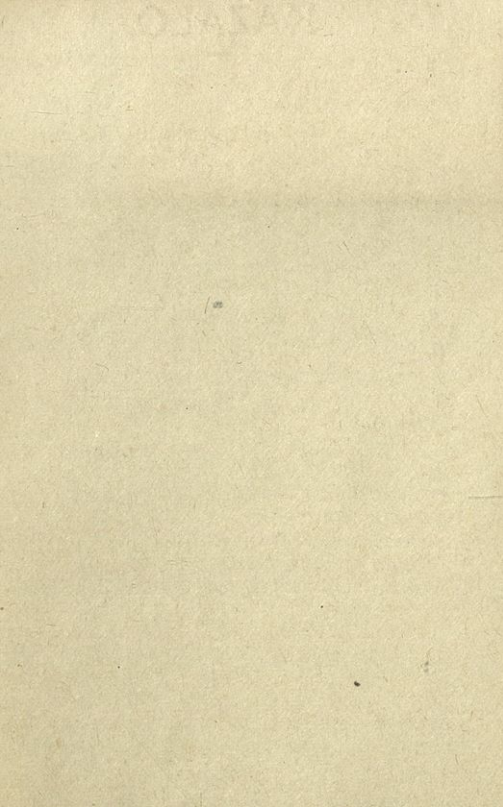
Milostljiv nam bodi dan's,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, da stor'mo dobro radi.
 V Tebe upamo vsak čas,
 Da ne boš zavrgel nas.

KAZALO.

	Stran
Rednost. Kdaj vstajati	3
Jutranja molitev	4
Priprava za šolo. Kdaj v šolo iti. V šoli	6
Pri igranji	12
Iz šole. Doma	14
Pri učenji	15
Pri jedi	17
V cerkvi	18
Pri sv. maši	20
Obnašanje v cerkvi sploh	24
Ob nedeljah in zapovedanih praznikih	26
Pri službi božji	29
Zvečer	30
V težavah. V ptujini	33
Gredé mimo cerkve ali znamenja	36
Ob zvonjenji	38
Do družih ljudi	39
Do živali	41
Vnanja ponaša dečkova	42
Jutranja molitev	44
Molitev pred šolo in po šoli	48
Večerna molitev	49
Mašne molitve pri poglavitnih delih	
sv. maše	53
Spovedna priprava	57
Obhajilne molitve	68
Počesčenje presv. Rešnjega Telesa	73
Rožni venec	85
Angeljska služba	88
Pesmi	104

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000526561

